

ἐπιφωνήθη, πόσον μέρος, τὸ ἥμισυ τοῦν μεγένεται. καὶ ^{α)} ὅτι καὶ-
νὴν ἀμφίσσου ἐπιβάλλειν τοὺς τοιχούς οὐ δύναται ὁ τὴν χοήσιν
ἔχων, κανὸν ποιῆται τὴν χοήσιν κρείτονα. καὶ ^{β)} τὰ τροφεῖα καὶ
τὴν πρὸς ὑγείαν ^{γ)} δαπάνην αὐτὸς ποιεῖ. καὶ ^{δ)} τοῦ, εἰς
έαν ἀπόντος τοῦ τὴν χοήσιν ἔχοντος ὁ ἀληρούνος πρᾶγμα αὐ-
τοῦ πράττονταν ἀνανεύσῃ, πῶς ἔχεις ^{ε)} κατ’ αὐτοῦ τὴν ἐπὶ τῇ
διοικήσει ἀγωγήν, εἰ μὴ θέλεις ^{Ϛ)} πολλάκις ἀναχωρήσεις τῆς
χοήσεως καὶ ^{Ϛ)} περὶ τοῦ, ποιῶς λέγεται καροτὸς τοῦ ^{Ϛ)} χοήσιν
δύνατος, ὡς ἡ ἀναρρώσις τελεμονῶν κανούμων ἔξιν ^{Ϛ)} καὶ ἐλαῖον
καὶ χόρτος ^{Ϛ)}. καὶ ^{Ϛ)} ὅτι, εἰ δύο τοινὶ ἀπὸ δύο ἀληρούνοις
οὐδούνφουσκος καταλειφθῆ ὁ δύο κατὰ τῶν δύο κινοῦν. καὶ ^{Ϛ)}
περὶ τοῦ, έαν τοῦ ληγατευθέντος πράγματος κελευσθῶ τὸ
ἥμισυ τῆς χοήσεως τῶν καροπῶν δύνανται σοι, καὶ ποὺν ^{Ϛ)} δώ-
σοι, ἀναγκαῖς εἰς αὐτὸν ποιήσω δαπάνας. καὶ ^{Ϛ)} ὅτι οὐ
κατῆς ληγατεύεται μοι χοήσις, ὅτε ἀποθάνω. καὶ ^{Ϛ)} περὶ τοῦ
τὰ δημόσια παρέχειν τὸν τὴν χοήσιν ἔχοντα, εἰ μὴ τὸν ἀληρού-
νομόν ὁ διαθέμενος ἐβάρον ^{Ϛ)}. καὶ ^{Ϛ)} ὅτι, έαν οἶκον ληγατευ-
θῆ ^{Ϛ)} ποιεῖ μοι χοήσις, ἐφ’ οὐον οἰοδύπτες μέρος αὐτοῦ οὐκέται,
τοῦ παντὸς ἐδάφους ἔχον τὴν χοήσιν. καὶ ^{Ϛ)} περὶ τοῦ, έαν λη-
γατευθῆ ποιεῖ μοι χοήσις ὑπὸ αἰρεσίν, καὶ ἡρτημένης αὐτῆς πωλη-
σῃ μοι τὸ πράγμα ὃ ἀληρούνος χωρὶς χοήσεως, τίνι ἄγκει,
έαν ἔξηλθεν ἡ αἴρεσις, ἡ φθωρᾶ, ἡ ἀποτῆση. καὶ εἰ δια το
λεγάτων ^{Ϛ)} ὑπεξείλετο ὁ ἀληρούνος τὴν χοήσιν, καὶ ἡτούγενης ἡ
αἴρεσις. καὶ ^{Ϛ)} έαν ἀπλῆ αἴρεσις ^{Ϛ)} ληγατευθῆ ἐπίταστος.
καὶ ^{Ϛ)} ὅτι ἡ τῇ πόλει ληγατευθέσια χοήσις ἄχρε ἔπατὸν χρέ-
νον ἐπεκτείνεται. καὶ ^{Ϛ)} περὶ τοῦ, έαν χοήσις εἰς διεπορφά-
τον ἀπελευθέρων καταλειφθῆ. καὶ ^{Ϛ)} περὶ τοῦ, έαν μετὰ τὸ
λαζεῖν τοὺς μεθυτοὺς τῶν καροπῶν ἀποθάνῃ τὸ τὴν χοήσιν
ἔχον. καὶ ^{Ϛ)} ὅτι τὸ ἐν ἀρχῇ γυνάμενον καὶ τὸ δυνάμενον ἔξ
αὐτοῦ λαμβάνεσθαι τὸ τὴν χοήσιν ἔχοντα ἄγκει. καὶ αἱ κα-
ταρδοῦται τὸν προμιθωδέντων ἀρχῶν, εἰ μὴ ὕδωρ ὑπεξεβούῃ ^{Ϛ)}.
καὶ τὸν μεστῶτον δύναται ἔξειν, αὐτῷ ^{Ϛ)} ἀνήκει καὶ τὸ κέρ-
δος τοῦ πάλαι καὶ τοῦ καλῆ μοι πίστει ^{Ϛ)}, έαν ἐπὶ τούτον εἴ-
θιστο δίδουσι τέλος. καὶ ^{Ϛ)} περὶ τοῦ καλιθέντος ἡ ἐξιλη-
θέντος ἀφ’ ἣς ἔχει χοήσεως. καὶ ^{Ϛ)} περὶ τοῦ, έαν ἄλλος καὶ
αὐτὸς δεσπότης νέμεται, καὶ εἰ δύο περὶ τὴν δεσποτείαν φι-
λοκενοῦσι, τι δεῖ ποιεῖν τὸν τὴν χοήσιν ἔχοντα. καὶ ^{Ϛ)} ὅτι
οὐ δύναται κανινὸν ὀχετὸν ἐπιθεῖναι τοὺς τοιχούς, οὐδὲ πληροῦν
τὸ ἀρχέν τὸν ἔχον, κανὸν ἄλλως αὐτῷ οὐ δύναται κορησθαι. καὶ ^{Ϛ)}
ἡρτημένης δύναται εἰν τοῖς οὖσι καὶ ὄφεοι. καὶ ^{Ϛ)} τὸ
ὅν ὑμέον, ἀλλὰ κατὰ χοήσιν, ἔτιον παραχωρεῖν κατὰ δεσπό-
την ^{Ϛ)} δύναμαι. καὶ ^{Ϛ)} πότε ὁ τὴν χοήσιν ἔχων ἀναγκαῖεται
τὸν οἶκον ἀναρεοῦν. καὶ ^{Ϛ)} ποῖα ὁ ἀληρούνος ἀνανεοῦν οὐκ
ἀναγκάζεται. καὶ ^{Ϛ)} περὶ τοῦ, έαν φασαίσθαι ὁ τὴν χοήσιν
ἔχων κείσθω τὸν δοῦλον ἐποιησε, ποιεῖς ἀγωγαῖς ὑπόκειται ^{Ϛ)}
κ. τ. ε.

Bis. 15.

τοῦ α'.^ο) περὶ τῶν διαιρούντων ἀλλότρια πράγματα. καὶ β)^ο εἰ ἀγροοῦντος τοῦ δεσπότου πράγματα αὐτοῦ διώκησε τις,
πῶς ἔκατέλθειν ἀρμόδει ἄγων. καὶ γ)^ο εἰ γυνὴ τὰ ἀπο-
θανότος^ο) διεικήσει, πῶς ἔναγει καὶ ἐνάγεται, καὶ τὸν, καὶ
πολλὰ διώκεται. καὶ δ)^ο περὶ ἀνήρων διαιρούντων καὶ ἐναγο-
μένων εἰς ὁ γέγονε πλουσιωτερος. ἐνάγων δὲ πῶς εἰς ὄδοικη-

ον ἀντέλλογον ὑπομένει. καὶ ^{ι)} περὶ προκουράστωρος ^{α)} διοι-
κήσαντος, καὶ ^{γ)} ὅτι οὐ μόνον τὰ γενόμενα διοικῶν ἐνέχεται,
ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπίγενοντα, καὶ ^{δ)} περὶ ἐμβιβαστοῦ δόλον ποιῆ-
σαντος περὶ τὸ πρᾶγμα. καὶ ^{ε)} περὶ τοῦ διὰ τὸ μὴ πραθῆναι
τὰ πράγματα μον ἐμβαλόντος ἔσαντον. ὑπόστεται τῇ τῇ διοι-
κήσει καὶ ὁ ἐξ ἀνάγκης ἡ ἐν ὑπονοίᾳ ἀνάγκης διοικῶν ἀλλότραι
πράγματα. καὶ ^{ζ)} περὶ τοῦ, ἐὰν ἐτοίμως ἔχοντά με ^{η)} διοικη-
τα τὰ Πέτρου πράγματα, ἐνετεῖλας μον τοῦτο πρᾶξαι, η
τεγγυηνόταμην ^{η)} ὑπὲρ σον νομίζων ἐντείλασθαι σε, ἵνα διοικη-
τά σα νομίζων ἔνειπε Πέτρου, σὸν μόνος ἐνέξῃ μον καὶ ^{η)} περὶ τοῦ,
ἐὰν διοικήσω τὰ τοῦ ἀνήρδου σου μη κατ' ἐντολὴν σου,
ἀλλ ἵνα μὴ ὑποπέσῃ τῇ κατα τῶν ἐπειδούσον ἀγορῆ. καὶ ^{η)}
οὖν δανειστι μιαθέσει σου τῷ διοικητῇ σου, ἵνα δανειστὴν σου
ἡ ἐνέχουσαν ἐλευθερώσῃ, τις ἐνέχεται μον; καὶ πάντοτε σὸν, εἰ
μὴ ἐπηγότησα αὐτὸν· τότε γάρ ἐπάτερος ^{ε)}. ἔχω τῇ τοιαύ-
την ἀγορὴν καὶ κατά τοι λαρβόντος ἀγαγεῖν μον κορίματα ἡ
πράγματα. καὶ ^{η)} περὶ τοῦ μὴ διαθέσεο μον, ἀλλὰ διὰ κέρδος
διοικήσαντος τὰ πράγματα μον, ποιῶν ἔχω κατ' αὐτὸν
ἴχωρον, καὶ οὗτος κατ' ἐμοῦ. καὶ ^{η)} περὶ τοῦ, ἐνθα τις τὸ
διον ως ἐμὸν διοικήσει, ἡ τὸ μον καὶ αὐτοῦ ^{η)} ως αὐτοῦ.
καὶ ^{η)} περὶ τοῦ, ἐὰν ἐλεύθερος ἐνς δούλος μον νομίζων διοικη-
τῆς τη ἐμά. καὶ ^{η)} περὶ τοῦ, ἐὰν νιον σου ^{η)} ὑπεξουσίουν ἡ
δούλον σου διοικήσα πράγματα, ποιῶν ἀγορὴν ἔχω κατά σου ^{η)}
τοῦ καλῇ πίστει δούλευοντός σου. καὶ ^{η)} ἐὰν ὑπὲρ τοῦ
δούλον σου ^{η)} δῷ κορίματα, ἵνα μὴ φονευθῇ. καὶ ^{η)} ἐὰν τὸν
μὴ χρεωστούντα σοι ἀπατήσους ἐπάτεσθαι δικαιοσγίουν, καὶ δεκτὸν
ἡγήσῃ, ἀπατήσων δὲ δούλασθαι σου, ποιῶν ἀγορὴν κατ' ἀλλήλων
ἔχουμεν. καὶ ^{η)} περὶ τοῦ, ἐὰν νομίζων σὲ κληρονόμουν ἔνειπε ^{ε)}
ἀπατήσουσαν αλληλονομαῖον χρεωστηγ, καὶ δεκτὸν ἡγήσῃ, ἡ ^{η)} οἱ
κον κληρονομαῖον ἀνορθωτοι, ἀνέκωνθι διαστέξεις, ποτε ἐνέψῃ
αἱ μη, καὶ ^{η)} περὶ τοῦ, ἐὰν τις τὰ μὲν διοικῆῃ, ἡ ^{η)} τὰ
πον, πονέντει καὶ ἐπὶ ποιῶν. καὶ ^{η)} ὅτι, ἐὰν ὁ τὰ ἀλλότρα
διοικῶν ἐκδικήσῃ ἀγορὸν ἰδωτον τιού, εἰ τάχα καὶ οὐν ἐφεῖται
αὐτῶν, μηδεμίαν ^{η)} ἀγορὴν κινεῖν, ὅμως ἐκδίκησες, ως εἰρηται,
εἰ λάρβη καρδιῶν πλείονας, ἥπερ ἔδει λαβεῖν, ἐναγμένος τῇ
περ διοικησεος οὐ δινάταν λέγειν, ὅτι τοὺς ἀδιμόστας σου
δέδωμε. καὶ γάρ ἄτοκον ἦν τὸ χρέος, πάντας, οὐν ἔλαβε, δέ-
δωσιν. καὶ ^{η)} τίνες ἐγκαλοῦνται μὴ ἀπατήσαντες τοὺς χρεώ-
στας, ως οἱ κορίδες ἐντολῆς κινεῖν δινάμενοι, καὶ ὅτι δὲ διοι-
κητα, εἰ καὶ μὴ δύναται χρεωστον ἀπατεῖν καὶ διὰ τοῦτο οὐν
ἐγκαλεῖται, ὅμως ἔαντον μὴ ἀπατήσεις ἐγκαλεῖται. καὶ ^{η)} περὲ
συμψηφισμοῦ μὴ δεχθέντος παρὰ τὸν δικαιοστον, πῶς σώκεται
ἡ ἐπ' αὐτοῖς ^{η)} ἀγορὴ. εἰ δὲ μετὰ τὴν ζήτησιν ἀπεδοκίμασεν
αὐτοῖς ^{η)}, ἀντικείται αὐτῷ παραγραφῇ ἡ ἀπὸ καταδίκης καὶ ^{η)}
περὶ τοῦ, ἐὰν ἐν δύο κοινωνῶν ὡς οὐκολός με διοικησαι, τις
ἔξι αὐτὸν ἐνέχεται μον. καὶ ^{η)} ποιῶς ἀναγκαῖται δεκτὰ ἡγε-
θεῖσαι δεσπότης, καὶ δεξάμενος ^{η)} δεκτὰ ποια ἀγορὴ κινεῖται,
καὶ ^{η)} ἐὰν χρονίμως διοικησος, καὶ μὴ χρονίτον ἀποτελέσως ἔσχε,
ἔχω τὴν περὶ διοικήσεως τυχὸν διύλος ἐπιμεληδεῖς ἀπέθανεν.
η ὀποιος ἀναγενθεῖς ἐκαθη. καὶ τις δοκεῖ μὴ κορίσμως διοι-
κητεν. καὶ ^{η)} ὅτι δόλον καὶ ἀμέλειαν χρεωστεῖ ὁ τα τοῦ ἀπό-
τος και ἀγρούντων διοικῶν, εօδ^η ὅτε και τὸν κίνδυνον τῶν
τυχηγῶν. και ^{η)} ὅτι τῷ κληρονόμῳ τῷ τοῦ αὐλήματον και τοῦ
διαθεμένον ὑπεξουσίου στατιώτων δίδοται η περὶ διοικήσεως,
και ἀρκεῖ, ης ἐπὶ τῶν ὄντων, τὸ κορίσμως διοικηθῆναι τὰ

- a) Est L. 44. D. h. t. b) Est L. 45. D. h. t. c) Magis in usu est ἐνίστεται. d) Est L. 48. pr. D. h. t. L. 46. 47. omissae sunt. e) Lege ἔχει. f) Lege θέλει. g) Est L. 48. §. 1. D. h. t. h) Adde εἰς ante χρῆσον. i) Legendum videtur ὁ τῶν ἀρχῶν τεμοπόμπηνον κανοῖσιν ξύλον. k) Lege χόρον. l) Est L. 49. D. h. t. m) Est L. 50. D. h. t. n) Est L. 51. D. h. t. o) Est L. 52. D. h. t. p) Sic Maius edidit. Sed legendum est ἐφάρδοσεν. q) Est L. 53. D. h. t. r) Lege ἡγατευθῆ. s) Est L. 54. D. h. t. t) Lege ἡγάτων. u) Est L. 55. D. h. t. v) Sic editit Maius. Sed legendum est χρῆσοις. w) Est L. 56. D. h. t. x) Est L. 57. §. 1. D. h. t. y) Est L. 58. pr. D. h. t. z) Est L. 59. §. 1. D. h. t. a) Lege ὑπέξαιρον. b) Est L. 59. §. 2. D. h. t. c) Sic editit Maius. Digesta habeant: caesae arundinis vel yali compendium. Pro τοῦ παλῆ μονος τοῦ καλάμου. Quomodo autem ποιεῖ emendandum sit, nescio. Fortasse legendum σχοινοῦ vel simile quid. d) Est L. 60. pr. D. h. t. e) Est §. 1. L. 60. D. h. t. f) Est L. 61. D. h. t. g) Est L. 62. pr. D. h. t. Omissa est §. 1. eiusdem Legis, quam Fabr. habet et reliquas huius tituli Leges. h) Est L. 63. D. h. t. i) Lege δεσποτῶν. k) Est L. 65. pr. D. h. t. l) Est L. 65. §. 1. D. h. t. m) Est L. 66. D. h. t. n) Reliqua Maius notat editioni Fabroti similia esse, nec plura edidit. o) Partem huius tituli Maius editit L. 1. p. 27. sq. ad supplendam lacunam editionis Fabrotianae. Frater totum titulum descripsit, quam ob rem eum integrum communicavi. p) Est L. 2. D. de negotiis gestis III. 5. q) Est L. 3. §. 1 – 3. D. h. t. r) Malim ἀπέτος. s) Est L. 3. §. 4. D. h. t. t) Est L. 3. §. 5. D. h. t. u) Scribebundu νοροσάτων. v) Est L. 3. §. 6. D. h. t. w) Est L. 3. §. 8. D. h. t. x) Est L. 3. §. 9. D. h. t. y) Est L. 3. §. 10. D. h. t. z) Est L. 3. §. 11. L. 4. 5. pr. §. 1. D. h. t. a) Sic Cod. Sed lege ἔχοτος μον. b) Lege ἐνηγγυησάμην. c) Est L. 6. pr. D. h. t. d) Est L. 6. §. 1. D. h. t. e) Supple ἐνέχεται μον. f) Est L. 6. §. 2. D. h. t. g) Est L. 6. §. 3. D. h. t. h) Est L. 6. §. 4. D. h. t. i) Lege αὐτῶν hic et postea. k) Est L. 6. §. 5. D. h. t. l) Est L. 6. §. 6. 7. D. h. t. m) Cod. ooū. n) Supple ἐὰν διαικήσω πράγματα. o) Est L. 6. §. 8. D. h. t. p) Cod. ooū. q) Est L. 6. §. 9. D. h. t. r) Est L. 6. §. 10. D. h. t. Desinit hic lacuna editionis Fabroti. s) Usque ad ἀκροντομον εἶναι Maius hunc titulum edidit. t) Est L. 6. §. 11. D. h. t. u) Est L. 6. §. 12. D. h. t. v) Est L. 8. §. 1. D. h. t. w) Cod. μὴ δὲ πιαν. x) Est L. 6. §. 12. L. 8. pr. D. h. t. y) Est L. 8. §. 2. D. h. t. z) Sic Cod. Lege ἐπ' αὐτῷ. a) Sic Cod. Lege αὐτών. b) Est L. 8. §. 3. D. h. t. c) Est L. 9. D. h. t. d) Malim διξαπέγον et addam αὐτῶν. e) Est L. 10. §. 1. D. h. t. f) Est L. 11. D. h. t. g) Est tota L. 12. D. h. t.

τού τελευτῶντος, καὶ ἐναρτίον ἀπότιλεσμα ἔσχε. καὶ ^{β)} περὶ τοῦ, ἐὰν χρεωτοῦμαι παρὰ σοῦ ^{γ')}. νομίσματα ^{ι)} καὶ τελευτῆς^η: ὁ δὲ κληρονόμος σου τὴν κληρονομίαν μήπον ὑπεκέλθη, καὶ ταῦτην ἐγὼ διοικήσω καὶ δαπάνησον ἔτερος δέκα νομίσματα^ο εἴτε πολὺτον καὶ ἔτερον πρᾶγμα δέκιον πραθῆγε, καὶ λαβὼν ἐκ τῆς τούτου τιμῆς νομίσματα ^{δ)}. ἀπόθωμαι αὐτά, καὶ χωρὶς ἡρῷον μηδὲ μου ἀπόλλονται ^{κ)}, τι δέ γενέσθαι, ἀνάγνωσθι. ἐστι καὶ γάρ ἀνάγνωσθαι καλόν. καὶ ^{λ)} ποῖας ἀγώνας ἄρμοι Λούσοις κατὰ πατρὸς ὑπεξόντοντος ινών διοικήσοντος, ὃ δύοιλον διοικήσοντος κατὰ τοῦ δεσπότου. καὶ ^{μ)} ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς διοικήσεως συκοπεῖται, τουτόσιν, ἐκαστον συναλλάγματος ἡ ἀρχὴ, ἡ αὐτία δὲ ^{ν)} συκοπεῖται. τι γάρ, ὅτι ἡ ἀρχὴ πούπιλλος ἦν ὁ δύοιλος, ἡ περιζούσιος, καὶ τῆς διοικήσεως ἔτεινομενῆς ὥσπερ οὐ καὶ ἡ ἀρχὴ ερεθίσθη^θ? εἰ μὴ ἄρα ἐν ἀρχῇ ἔη πρᾶγμα κειμένοις συκοπὸν ἔσχον, καὶ μετὰ τὸ συμβῆναι τὰ εἰδημάτα ἐτέρῳ λογισμῷ διεκήφησα. καὶ ^{ο)} ποτε δοκεῖ ἐν πρᾶγμα διοικῶν τις, καὶ πολλά εἶπε, καὶ πότε ἐν. καὶ ^{ρ)} ποτε δούλος διοικῶν καὶ ἐπιμεινάς μετὰ τὴν ἐλευθερίαν οὐκ ἐνέχεται, καὶ πότε ἐνέχεται σπανίως, καὶ πότε λογοπεῖται, καὶ πότε. καὶ ^{σ)} ὅτι, ἐὰν ἐλευθέρων κατὰ πιστεὶ δούλευορτι μοι ἔτειλομι πρᾶξαι τι, ἡ περὶ διοικήσεως χώραν ἔχει, καὶ οὐχ ἡ περὶ ἐντολῆς. καὶ ^{τ)} ἐὰν διοικῶν τὰ πρᾶγματα μοι ἀπότος μονὸς ἀγοράσσει πρᾶγμά μον, ἀγορῶν ταῦτα εἶναι, καὶ διὰ τῆς κοινῆσας δεσπότης, οὐκέτι τὴν παροῦσαν ἀγορὴν εἰς τὸ λαβεῖν αὐτῷ, ἐν ὃ μέχρι τέλος ἤγονθας· εἰ δὲ ἔγνως, τι δεῖ σὲ ποιῆσαι, ἵνα μὴ ἀμφιτέοροι ζημιωθῶμεν· καὶ διὰ τοῦ ποιῶν οὐχ ἀμφιτέοροι δύοικοι. ἀνάγνωσθι ξένον. καὶ ^{ψ)} ποίους τόπους δίδουσιν ὁ διοικητής ^{ψ)}, καὶ ποίους λαμβάνει ὑπὲρ ὃν ὀκύθεν ἐδαπάνησεν. καὶ ^{ψ)} ἐὰν διοικήσων τὰ τοῦ αἰχμαλώτου, ἔχει τὴν παροῦσαν ἀγορὴν. καὶ ^{ψ)} περὶ τριῶν ὄντων αἰχμαλώτων καὶ ἐνὸς ἀποικήσθετος ιότρα ποιεῖσαι, εἰ δὲ οὖ^ν ^{ψ)}, παρασκευὴν τούς διό τοις ἔστιν αὐτῶν ὑποστρέψαντος διοικῶν ὑπέρ αὐτῶν εἰσαγόντων· καὶ ^{ψ)} ὅτι ἐνέχεται καὶ ἐνόχον ἔχει τὴν ἀπορρέεντον ^{ψ)} κληρονομίαν ὁ διοικήσας αὐτήν. καὶ ^{ψ)} περὶ τοῦ, ἐὰν Λούστος που ἀξιούσιοι διοικεῖν ταῦτα ἀγαγάδομει τὰ ἀρχθέντα ^{ψ)}, οὐν τούς ἐνόχους ἐπάτεοθαν. τὸ αὐτὸν λέγομεν καὶ ἐπὶ τῆς κοινωνίας, ἐνὸς τῶν κοινωνῶν ἀποθανόντος, καὶ ^{ψ)} ἐν τοῖς ἀίλοις διοικῆσῃ καὶ^τ ἐντολήν σου τὰ πρᾶγματα μου, ἐπὶ ποιους ἐνέχῃ ποιεῖ μη. καὶ ^{ψ)} περὶ τοῦ, ἐὰν ἀγαγάδοις ἀγοράσω πρᾶγμα, τυχόν δαπάνην τῇ φαμίλιᾳ, καὶ τυχηφῶς ἀπόλληται ^{ψ)}, πότε ἐνός τὴν περὶ διοικήσεως, καὶ πότε οὐκ ἔχοι, καὶ ^{ψ)} ὅτι ὁ διοικητής ἀπατήσας τὸ μὴ χρεωστούμενον δέδοι τῷ δεσπότῃ^θ αὐτὸ^{ψ)} δὲ τὸ μὴ ψεχεωτημένον δέδοις ζημιούται. καὶ ^{ψ)} περὶ τοῦ δαπανήσαστος πλέον τοῦ δέοντος. καὶ ^{ψ)} πότε τοῖς διοικήται παρὰ τὸν στρατηγὸν ἐπιτίθεντο προβλήθεντες καὶ διελόντες τὴν διοίκησιν μὴ συναντούντων τῶν στρατηγῶν, καὶ ἐνὸς ἀπόρου ἀποθανόντος ἐπιγινώσκεται τῷ ἐξ ἀδιαθέτου φανέντει οὐληρονόμην ἡ ἀπορία, ἀνδρὸς τῆς διαβήτης μετὰ ταῦτα φανεῖσθαι. περὶ ^{ψ)} διὸ ἀδελφῶν, ὃν ὁ εἷς ἢν ἀφῆλε, ἔχοντων εἰπεῖσαν πρᾶγματα, καὶ τοῖς μετ' οὓς πολυτελῶς ἐν αὐτοῖς ^{ψ)} κτίσαντος ^{ψ)} εἰς διαίρεσιν ἀποδιδόντων ἥδη τελείου γενομένον τοῦ ἀφῆλιος, καὶ ποιεῖ τῶν γενομένων ἀπάτησιν ἔχοντος, καὶ ποιεῖ μη. καὶ ^{ψ)} περὶ τοῦ διὸ ἐνθείαν ἀποθρέψαντος τὸν ἀδελφόπαιδα, ποῖς οὐκ ἔχει ἀπατήσον. καὶ ^{ψ)} περὶ τοῦ, ἐάν ἐντείλομαι σοι διοικήσαι τὰ Πέτρους, πῶς ἐνέχῃ ποιεῖ εἰς δύοιν τοῖς πρᾶγματα καταδικεῖσθαι, καὶ ποῖς ἐνάγει τὸν Πέτρον ἐναγάγῃ μοι. καὶ ^{ψ)} περὶ προβλήθεντος κονφάτων ἀπόρων καὶ ἐπονηστῶν, οὐτίον περὶ τὸν ἀγοραντίπαντας ἀπατήθεις ὁ κονφάτων τὸ τίμημα ἔχει κατα- τοῦντος τοῦ πρᾶγματος τοῦ διοικήσεως, ποιεῖται τὸν προστρέψαντας τὸν πρᾶγματα καταδικεῖσθαι, καὶ ποῖς μὴ δαπανήσαστος εἰς τὰ πρᾶγματα μου. καὶ ^{ψ)} περὶ τοῦ, ἐάν τις κονφάτων τῆς αὐθεντίας τοῦ ἐπετρόπου διοικήσῃ τὰ τοῦ ἀνήρων πρᾶγματα, ἐφ' οὓς ἔχει τὸν ἀγρόν ένοντος. καὶ ^{ψ)} διὰ τὸ κευρίων τινῶν πρᾶγματα καὶ τόπους δίδων, καὶ τὸν μίνδην

h) Est L. 13. D. h. t. i) Cod. ^{oo}vv. k) Malim ἀπόλωται. l) Est L. 14. D. h. t. m) Est L. 15. D. h. t. n) Cod.
 ἡ ἀρχὴ δὲ ἡ αἵρεσις (sic). Verba erant transponenda. o) Est L. 16. D. h. t. p) Est L. 17. D. h. t. q) Est L. 19.
 §.2. D. h. t. r) Est L. 19. §.3. D. h. t. s) Est L. 19. §.4. D. h. t. t) Cod. διοικητής (sic), i.e. διοικητής, quod proprius significat
 procuratorem. Vide tamen paulo infra, ubi etiam negotiorum gestorem denotat. u) Est L. 19. §.5. D. h. t.
 v) Est L. 21. pr. D. h. t. w) Cod. εἰδοῖων (sic). Puto his latere verba εἰ δὲ οὐ, vel εἰ δὲ οὐ. x) Est L. 21. §.1.
 D. h. t. y) Cod. ἀρχοούσιν·σον (sic). z) Est L. 21. §.2. D. h. t. a) Deesse videtur πληροῦν. b) Est L. 21.
 §.3. D. h. t. c) Est L. 22. D. h. t. d) Malim ἀπόλωται. e) Est L. 23. D. h. t. f) Cod. αἰτώ. Sed lege αἰτώς.
 g) Est L. 25. D. h. t. L. 24. omissa est. h) Est L. 26. D. h. t. i) Est L. 27. pr. D. h. t. k) Cod. πολυτέλεια
 ... εὐ αὐτοῖς (sic). Legem πολυτελῆς εὐ αὐτοῖς ex Basilicis. l) Sic legendum. Cod. κτίσαντος. m) Est L. 27.
 §.1. D. h. t. n) Est L. 28. D. h. t. o) Est L. 30. D. h. t. L. 29. omissa est. p) Est L. 31. pr. D. h. t.
 q) Legē ἥγγιστος. r) Est L. 31. §.1. D. h. t. s) Est L. 31. §.2. D. h. t. t) Adde τοῦ post περὶ. u) Est
 L. 31. §.3. D. h. t. v) Est L. 31. §.4. D. h. t. w) Est L. 31. §.6. D. h. t. §.5. deest. x) Cod. τι. y) Est
 L. 31. §.7. D. h. t. z) Est L. 32. pr. D. h. t. a) Est L. 32. §.1. D. h. t. b) Est L. 33. D. h. t. c) Cod.
 συλληθέντων (sic). d) Malim ἐξανύνασται, ut in Basilicis legitur. e) Est L. 34. D. h. t. f) Malim ἔγγόνον. g) Cod.
 διεμετρήσῃται (sic). h) Est L. 35. pr. D. h. t. i) Sic Cod. Frater recte coniecit, legendum esse αἰτών. k) Est
 L. 35. §.1. D. h. t. l) Sic Cod. Legē πληροῦσθαι. m) Est L. 35. §.2. D. h. t. n) Est L. 35. §.3. D. h. t.
 o) Sic Cod. Legē οὐ φέρεται. p) Est L. 36. D. h. t. q) Est L. 37. pr. D. h. t. r) Est L. 37. §.1. D. h. t.

νέπεις οι δικαιούμενοι τυχηδῶς ἡπόρησαν πρὸ τῆς προκατάρξεως, καὶ ^ε) διπάτης διοικῶν τὰ τοῦ αὐτοῦ εξουσίου ἐνέχεται, καὶ ^ε) περὶ χρεώστον διοικοῦντος τὰ τοῦ δικαιούστον, καὶ τῆς προθεομίας τῆς καταβολῆς ἐνισταμένης μὴ καταβαλόντος τοῖς λογισμοῖς τοῦ δικαιούστον, πῶς τόνος ἐπιτρόποικει, καὶ ^ε) ὑπὲρ ἀκοντοῦ καὶ ἀγνοούντος καταβαλόντος ^{τις ^γ)} ἐλευθεροῦ αὐτὸν· τὸ δέ τινι ^η) κεχρεωτημένον ἔτερος ἀπαιτεῖν οὐ δύνεται παρὰ γνώμην αὐτοῦ, καὶ ^ε) ἐάν τινα μετάστοιν ἀσφαλίζωμαι ὑπὲρ τοῦ οὖν μέρους τὴν περὶ μελλούσης ζημίας, τὴν περὶ διοικήσεως ἀγωγῆν ἐχω κατὰ σοῦ, καὶ ^ε) περὶ τοῦ διεκδικήσαντος ἐνεχόμενον τὸν δοῦλον μου, πῶς καὶ τὴν περὶ διεκδικήσεως ^η) κατ’ ἐμοῦ, καὶ ^ε) εἰ παρακληθεὶς παρὰ τοῦ δούλου μου ἐνέβαλες σαντὸν τοῖς πράγμασι μου, ποιῶν ἀγωγὴν ἐχεις κατ’ ἐμοῦ, καὶ ^ε) ἐάν χωρὶς ἐντολῆς καταβάλλεις ^ε) ὑπὲρ ἐμοῦ χρέος, καὶ ^ε) ποῖος αὐτῆς ἐπιτρόποις τῷ ἀντίθι, ἢ τοῦ ὄντος ὡς ὑπόπτου πατηρογόνος οὐν ἐχεις κατ’ αὐτοῦ ἀγωγὴν. Ἐχεις ^ε) τὴν περὶ διοικήσεως καὶ διπάτησας εἰς βαθμοὺς ἀξιώματός τινος ^η). καὶ ^ε) ὅτι χωρὶς ^ε) αἱρέσεως ἐν διαθήκῃ ἐλευθερωθεῖς οὐν ἀναγκάζεται λογισμοὺς ἀποδοῦντα | τῆς ἐν δούλειφ διοικήσεως, καὶ ^ε) περὶ τοῦ, ἐάν ὑπολαμβάνων τὴν ἀδελφῆν μου κληρονόμοντον εἶναι, καὶ ταβάλλω τοῖς πληρούμασίος δικαιοσταῖς, πῶς ἔχω κατὰ τοῦ ἀληθοῦς πληρούμου τὴν περὶ διοικήσεως, καὶ ^ε) περὶ τοῦ, ἐάν ἐνετείλω μοι, τῷ ὑπεξουσίῳ μοι υἱῷ ἀγοράσαι πρᾶγμα ἢ ἐγγυήσασθαι ὑπὲρ σοῦ, καὶ τῷ ἀγοράσαι πρᾶγμα ἢ ἐγγυήσωμαι, ἀνάγνωθε διαστίξεις, καὶ ^ε) τις ἔχει τὴν περὶ διοικήσεως ἀγωγῆν, καὶ ^ε) περὶ τοῦ, ἐάν ἀγνοούσῃς τῆς ἀδελφῆς μονὸν ὡς πραγματείαν αὐτῆς πράττων ἐπερροήσων τὸν αὐτῆς ἄνδρα τὴν προΐκα, ἔχει κατ’ ἐμοῦ ἢ ἀδελφή μον τὴν περὶ διοικήσεως εἰς τὸ ἐλευθερῶσαι τὸν ἄνδρα. ἐάν ^η) τὸ μισθέν μον ^η) πράγμα ὑπὸ τοῦ πραθέντος ἐξ ἐμοῦ δούλου ὃ ἀγοράστης πωλήσῃ, καὶ φθαρῇ. περὶ τῶν ἐνεχόμενον τοίνυν τῇ περὶ διοικήσεως ζήτει καὶ μὲν θέτεις ζ. περ. id. τὸ τέλος, οὐν ἢ ἀρχή. καὶ πεμψθῆ τις εἰς νομήν, καὶ βίη. τί βί. μεθ’ ὧν ἔχει παραπομπῶν, καὶ βίη ιδ. τί α. περ. χ. οὐν ἢ ἀρχή. ὁ χωρὶς ἐντολῆς ἐγγυήσαμενος, καὶ βίη ιτ. τί ε. περ. λθ'. οὐν ἢ ἀρχή. ἐάν γνων μελλοντα γαμεῖσθαι ὑπεξονοῦ, καὶ βίη ιδ. τί α. περ. id. οὐν ἢ ἀρχή. ἐάν μὴ περιθεωτημένον καταβάλλω πλαστῷ φροντιστῇ. καὶ βίη ιτ. τί ζ. περ. γ. οὐν ἢ ἀρχή. οὔτε προκονδάτωρ, οὔτε διαπροκονδάτωρς ἀνεν ἐντολῆς, καὶ βίη ξ. τί ζ. περ. λε. οὐν ἢ ἀρχή. γνων της ^η) τοῦ ἄνδρος μιησονόμου γραφέντος καὶ τοῦ . . . . βίη ιτ. βιη μετὰ καὶ τῶν παραπομπῶν αὐτοῦ ^η).

^η) Est L. 37. §. 2. D. h. t. ^η) Est L. 38. D. h. t. ^η) u) Est L. 39. D. h. t. v) Cod. τις. w) Cod. δὲ τινί. x) Est L. 40. D. h. t.

y) Est L. 41. D. h. t. z) Cod. διεκδικοῦ (sic). Sed lege διοικήσεως, a) Est L. 42. D. h. t. b) Est L. 43. D. h. t. c) Sic Cod. d) Est L. 44. D. h. t. e) Est L. 45. pr. D. h. t. f) Cod. τινός, accentu non reiecto in verbum διεκδικοῦ. g) Est L. 45. §. 1. D. h. t. h) Adde δ ante χωρὶς. i) Est L. 45. §. 2. D. h. t. k) Est L. 46. pr. §. 1. D. h. t. l) Est L. 47. pr. §. 1. D. h. t. m) Est L. 48. D. h. t. n) Est L. 49. D. h. t. o) Cod. ηλαπέν μον. p) Cod. γνων τις. q) Cod. τιετ' (sic). Num τελευταῖον αν αὐτοῦ? r) Angelus Maius I. 1. p. 28—32. praeterea edidit tit. I. lib. XIX. e Tipuciti Paratitlis usque ad L. 76. §. 1. D. de contrah. emt. XVIII. 1. et desinit in verbis πρὸς τὴν τοῦ μαρού χρόνον παραγαρήν. Sed mihi in libro hoc edendo in promtu fuerunt integra Tipuciti Paratitla a fratre descripta, quapropter parte tit. 1. a Maio edita carere potui.

ADDENDA ET CORRIGENDA AD TOM. I. ET II. EDITIONIS BASILICORUM.

AD LIB. I.

Initium cap. 1. tit. 1. Lib. I. Χριστιανός ἐστιν usque ad verba αἰρετικός ἐστι legitur fere iisdem verbis apud Balsamonem ad Phot. Nomocan. tit. I. cap. 1. in Voelli et Iustelli Bibl. iur. can. T. II. p. 815. et apud Attaliam tit. 3. §. 1. Balsamon καὶ ante τοῦ νεοῦ omittit. Uterque cum Syn. et Theodoro Hermopolita pro δὲ habet δὲ γάρ. Epitomen eorum, quae in hoc capite sequuntur, reperies apud Phot. Nomocan. tit. XII. cap. 2. (Voell. I. l. p. 1060.), in Ioannis Antiocheni Nomocanone (Voell. I. l. p. 644.), in Collect. constit. ecclesiast. Lib. I. tit. 1. cap. 1. (Voell. I. l. p. 1232.) et in Balsamoris Paratitlis tit. V. (Voell. I. l. p. 1290.). Epitomae, quas Photius et Collect. constit. ecclesiast. habent, ad verbum consentiunt.

Ad not. f. adde τὸν ante verbum καθολικῶν, quod pro καθολικὸν reposui. Nota et Cod. Coisl. habere καθολικόν.

Initium cap. 2. tit. 1. lib. I. habet Attaliata tit. III. §. 2. his verbis: μηδέτις τοῖς τῶν αἰρετικῶν μνηστητοῖς ἀνεψιθω τόπος, quam lectionem ei, quam in textum recepi, praeferit Deurer in ephemeridibus, quibus titulus est: *Heidelbergische Jahrbücher der Literatur*. Jahrg. 1835. p. 1061. Tamen nihil mutandum censeo. Epitomae exhibit Collect. constit. eccles. Lib. I. cap. 2. (Voell. I. l. p. 1232.) et Balsamoris Paratitla tit. V. (Voell. I. l. p. 1290.).

Cap. 3. tit. 1. lib. I. epitome exhibit Coll. Const. eccles. Lib. I. tit. 1. cap. 3. (Voell. I. l. p. 1232.) quam sequitur totus locus (Voell. I. l. p. 1233.), uti in Basilicis legitur. Praefixa ibi est inscriptio, in Basilicis omissa, haec: Αὐτοκαθότος Θεοδόσιος καὶ Οἰακεντιανός (in marg. emendatur Οἰακεντινανός) Αὔγουστος Ορθίσθα ἐπάρχῳ πρωτιώτων. Varietas lectionis haec est. Coll. const. eccles. ponit δὲ ante Πορρήν. Pro ἐαντοῦ μανίᾳ habet αὐτομανία. Transponit verba τῆς τῶν Χριστιανῶν ἐνστοῖς Θηροκτίας ita: τῆς εὐ. τ. Χριστ. Θηρος. Articulum τὰς ante ψυχὰς omittit. Verbum τινὰs post διδασκαλίας omittit. Pro Ἀλεξανδρεῶν habet Ἀλεξανδρείας. Ponit articulum τὰς ante τοιαῦτα, quod rectius se habet. Deurer l. l. p. 1061. putat in Coll. constit. eccles. pro ἀκοὰς legi ἀκεῖς. Sed felicit virum doctissimum nota ἀκεῖς, quae non significat ἀκεῖς, sed ἀκοὰς. Totum locum in Basilicis exhibitum legi quoque in Collectione XXV. capitulorum no. I. auctor est Bieder in libro, cui titulus est: *Beyträge zur Revision des Justinianischen Codex*, p. 100. in Paratitlis tit. III. et V. (Voell. p. 1265. et 1290.) legitur brevis huius loci epitome. Longiorem exhibit Photius Nomocan. tit. XII. cap. 3. (Voell. I. l. p. 1065.) et Collect. constit. eccles.

Textum integrum L. 4. C. de summa Trinitate I. I. ex qua cap. 4. tit. 1. lib. I. Basilicorum desumptum est, exhibit Leunclavius Notat. lib. II. (in Ottom. Thes. Iur. T. III. p. 1535.). Epitomen habent Coll. constit. eccles. Lib. I. tit. 1. cap. 4. (Voell. I. l. p. 1233.) Balsamoris Paratitla tit. III. (Voell. I. l. p. 1265.) Synopsis p. l. et Matthaei Monachi s. Blastaris Syntagma Lit. A. cap. 5. (in Beveregii Synod. T. II. P. II. p. 94. 95.).

Cap. 5. tit. 1. lib. I. reperitur totum et in Coll. constit. eccles. Lib. I. tit. 1. (Voell. I. l. p. 1234. 1235.). Praefixa ibi est haec inscriptio: Αὐτοκαθότῳ Ιουστινιανῷ.

Αὔγουστος. Nunc sequitur initium τῆς δροθῆς καὶ ἀμωμῆτον πλοίων et finitur verbis ὑποβάλλεοθαι σωφρονισμῷ. Varietas lectionis inter Basilica et Coll. constit. eccles. haec est: Pro ἡγετα Coll. constit. eccles. habet ἄγιων πάτην. Lectio διαπεγάντων pro διαπεγάντων auctoritate huius collectionis defenditur. καὶ θεοτόκου omittitur in Collect. Post verba διοσύνιον ήτιν C. c. e. addit τὸν αὐτὸν. C. c. e. ἔμενε γάρ η τριάς omissio verbo τριάς post γάρ. C. c. e. καὶ ἀληθειαν. C. c. e. τὴν ἁγίαν καὶ ἑνδοξόν. Basil. illud καὶ omittunt. C. c. e. τὸν ἐκ τοῦ θεοῦ πατέρος τὸν λόγον λέγοντα. C. c. e. παρθένον πρὸ αἰτησθέντον. C. c. e. οὐ μή δὲ ἀλλὰ καὶ Εὐτυχῆ. C. c. e. τὸν φαντασίαν εἰσάγοντα. C. c. e. παρθένον καὶ θεοτόκου. C. c. e. καὶ τάντα τὸν διοσύνιον ίσον τῷ πατρὶ. C. c. e. ετιαὶ habet τὸν ψυχοτρόπον. C. c. e. τε post φρονήσαντας omittit. Quod melius videtur, quam quod ego in editione recepi φρονήσαντας τε η φρονοῦντας. Aut enim illud τα omittendum est, aut illud η mutandum in κατ. C. c. e. μετὰ ταῦτην καὶ ἡμῶν προσαγόρευον (post ταῦτην addendum videtur την). C. c. e. τὴν κατὰ τόπον θεοφιλεστάταν omissio articulo τῶν post verbum την. C. c. e. γνώμης ἐναντίον ζητεῖ. C. c. e. διολογουμένως omissio δις. Epitomen exhibent Coll. constit. eccl. Lib. I. tit. I. no. 5. (Voell. I. l. p. 1234.) et Paratitla tit. V. (ibid. p. 1290.).

Cap. 6. tit. 1. lib. I. Basil. sive L. 6. C. I. 1. reperitur etiam in Coll. const. eccl. Lib. I. tit. I. no. 7. (Voell. T. II. p. 1235—1238.). Praemittitur ibi inscriptio: δὲ αὐτὸς βασιλεὺς (scilicet Ιουστινιανός) Κωνσταντινουπόλεως. C. c. e. habet, ut Cod. Coisl. ἀληθινὸν θεὸν μῶν. C. c. e. πρὸ τῆς νόσου καὶ μανίᾳ habet τῇ νοσομανίᾳ. C. c. e. πρὸ ξεπούδασσαν habet ξεπενσαμεν. C. c. e. verba κηπτοτετες τὴν ἐανταῦ πλάνην omittit. C. c. e. η — ἀποστολική καὶ καθολική ἐκκλησία. C. c. e. πρὸ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα habet ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα. C. c. e. πρὸ παρθένον καὶ θεοτόκον Μαγλας habet ἀειπαρθένον Μαγλας. C. c. e. habet τὰ τε πάθη καὶ τὰ θαύματα. C. c. e. ἀπειρ ὑπέμενεν ἐκονίων. C. c. e. πρὸ τὸν κίριον habet τὸν ἑνὸν κίριον. C. c. e. verba ὡς ἔμενεν, post ἡγούμενον Χριστού posita, omittit. C. c. e. inter ἑδοξον et ἀειπαρθένον inserit κατ. C. c. e. πρὸ τοῦτον τοινον habet τοινον. C. c. e. post verba τῇ πρὸς τὸν θεὸν λόγον addit κατ. C. c. e. μη διολογοῦντας. C. c. e. τοὺς τὰ αὐτοῦ φρονοῦντας τα καὶ φρονήσαντας. Recte καὶ πρὸ η hoc loco habet C. c. e.: et secundum hanc lectionem a nobis exhibitam emenda. C. c. e. πρὸ ἀειπαρθένον habet παρθένον. C. c. e. πρὸ οὐρανων habet γέννησιν. C. c. e. πρὸ τοῦ κιριον καὶ ουρησος habet τὸν κιριον καὶ ουρησος. C. c. e. πρὸ αὐτὸν διοσύνιον τῷ πατρὶ habet τὸν αὐτὸν γνήσιον διοσύνιον τῷ πατρὶ. C. c. e. verba τὸν αὐτὸν post διοσύνιον ημῖν omittit. C. c. e. φρονήσαντας τε η φρονοῦντας. C. c. e. τὸ αὐτὸν Κυκενηροῖς. τὸ αὐτὸν Ἀμδηνοῖς. C. c. e. θεουπόλεως. hoc loco omittit et postea ponit post Ιουστινοπόλεως. C. c. e. Ιεροσολυμηταις ponit ante Απαρεῖσι. C. c. e. Ιουστινοπόλεως. C. c. e. Σεβαστονοῖς, quod ponit ante Τερενῖν.

Textum genuinum cap. 7. tit. 1. lib. I. sive L. 7. C. de summa Trinitate I. I. exhibet Coll. constit. eccl. Lib. I. (Voell. T. II. p. 1238—1242. ex qua textus graecus in editionibus Codicis receptus est. Inscriptio constitutionis in Coll. const. eccl. haec est: δὲ αὐτὸς βασιλεὺς Ἐπιφανίῳ τῷ ἄγιων πάτηῳ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς βασιλίδας ταῦτης πόλεως καὶ οἰκου-

πανικῆ παρομέχη. Lectionis varietas a Basilicorum textu e Cod. Coisl. CLII. exhibito haec est. C. c. e. τινας ἀλλογίους, omissio αὐτούς. C. c. e. προσεθήκαμεν pro προσθήκαμεν. C. c. e. ή ση̄ γυνώκαις ὑγιωσύνη. Cod. Coisl. ή ση̄ ἄγιος γν. C. c. e. τῶν τῶν Νεογονῶν αἰρετικῶν. Cod. Coisl. τὴν τῶν αἴρ. Νεο. C. c. e. γράφομεν. Cod. Coisl. γράψαμεν. C. c. e. ἀναφέρεσθαι. Cod. Coisl. ἀναφέρεσθαι. cf. not. y. p. 6. edit. nostrae, ubi tamen pro L. 7. C. I. 1. pone Coll. const. eccl. C. c. e. διωτάινω pro ἀγωτάτων. C. c. e. τῇ ante ὁρῷ χρίσιοι habet. C. c. e. ἡμῶν ante συλλαβῶν omittit. Ad not. a. p. 6. edit. nostr. nota, in Coll. const. eccl. reperiri verba εἰς τῶν παρονόν τοῖς θεοῖς ἡμῶν. C. c. e. πάντων τῶν ἱερέων, rectius, quam Cod. Coisl. πάντων ἱερέων. Ad not. b. p. 6. edit. nostr. adde, verba χάριν τὸν αὐτὸν esse in Coll. const. eccl. C. c. e. κατὰ χάριν αὐτοῦ. C. c. e. τοῦ θεοῦ habet inter verba ἄγια et καθολικῆς. Ad not. c. p. 6. edit. nostr. adde, verba πάντες γὰς οἱ ἱερεῖς τῆς ἄγιας καθολικῆς καὶ ἀποτολικῆς ἐκκλησίας legi in Coll. const. eccl. C. c. e. verbum χριτούσης ante ἐκκλησιαστικῆς κατανοώσεως omittit. Verba συμπροσκυνούμενον — τὸν αὐτὸν ἀπαθή θεότητι, quae habet Cod. Coisl. desunt in C. c. e. καὶ ante τὸν ἀνθρωπότητι in C. c. e. deest. C. c. e. εἰς παρούσας, omissio τοῦ ante παρούσας. C. c. e. ὁ αὐτός, qui articulus in Cod. Coisl. omittitur. C. c. e. τῆς ἄγιας ἐνδόξου καὶ θεοτόκου omissio verbo ἀπαραθίσιον post verbum ἐνδόξου. C. c. e. τοῦ θεοῦ, quod τοῦ Cod. Coisl. omittit. C. c. e. ὁ ante ὄμολογούντες omittit. Ad not. d. p. 7. edit. nostr. adde, ἡμῖν legi in Coll. const. eccl. C. c. e. καὶ τὰ φανύματα. Ad not. e. p. 7. edit. nostr. adde, in Coll. const. eccl. legi τιμησαν. C. c. e. τῆς προτέρας, quod τῆς deest in Cod. Coisl. et addendum est. C. c. e. καὶ τῆς Χαλκόδονος. C. c. e. τοῖς πιστοῖς, quod τοῖς, cum iam ante positum sit τοῖς ἡμῖν ἡμῖν, recte in Cod. Coisl. omittitur. C. c. e. παρά τῶν τοιχονότων δέκα καὶ ὅτου. C. c. e. καὶ θεοτόκουν ante Magias omittit. C. c. e. οἱ εἰημένοι ἄγιοι γν'. πατέρες, quae verba ἄγιοι γν'. in Cod. Coisl. desunt. C. c. e. Θεόν οαρηνίσαντες, quod verbum θεόν in Cod. Coisl. deest. C. c. e. αἱ ἄλλαι ἀπασσαν. Cod. Coisl. αἱ λοιπαὶ omissio verbo ἀπασσαν. Ad not. f. p. 7. edit. nostr. adde, in C. c. e. legi ἀνθεμάτιον. Ita et emenda vitiūm hypothetae, qui repositū ἀνεδύτες, pro quo lege ἀνθεμάτιον. C. c. e. καὶ ante ουναρτούντας omittit. C. c. e. verba καὶ πάντας τοὺς αἰρετικοὺς καὶ τὰ αὐτῶν δόγματα καὶ τοὺς τὰ αὐτῶν προγόνωντας η̄ φρονοῦντας omittit. C. c. e. αὐτῶν pro αὐτῷ ante δόγματα. C. c. e. αὐτῷ post ουναρτούντας omittit. C. c. e. δὲ addit post πάντας. C. c. e. ἀνεθεμάτιον addit post φρονοῦντας. C. c. e. δὲ habet post ἀρχηντας. Emendandum δ'. C. c. e. παρούσας αὐτῶν pro ἵπ' αὐτῶν. C. c. e. λοιπὴν pro λύμην. Magis usitatum est λοιπὸς pestis. Ceterum utraque lectio bene se habet. C. c. e. καὶ τὰ αὐτῶν δόγματα. ξεβαλον. Cod. Coisl. τ. αὐτ. ξεβ. δόγμα. C. c. e. ἔργων ante συνόδων omittit. C. c. e. ἀμφιβάλλοι pro ἀμφιβάλλει. Ad not. h. p. 8. edit. nostr. adde, in C. c. e. legi φρονῶν. Ad not. i. ibid. adde, in C. c. e. legi ἡμᾶς. C. c. e. ἐπίλοιπα. C. c. e. τι post ἀνατοίοις omittit. C. c. e. τῶν ἄγιων αὐτῶν. Cod. Coisl. τ. αὐτ. ἄγ. C. c. e. ουνάρθων ante δοτῶν omittit. Ad not. k. p. 8. edit. nostr. adde, in C. c. e. legi εἰημένων. C. c. e. οῖς omittit. Brevem epitomen eiusdem constitutionis exhibent C. c. e. Lib. I. tit. I. no. 7. (Voell. p. 1234.) et Paratitlis tit. V. (Voell. p. 1290.).

Capit. 8. tit. I. lib. I. Basilicorum epitomen exhibit Coll. const. eccl. Lib. I. tit. I. no. 8. (Voell. p. 1234.).

Cap. 9. tit. I. lib. I. Basil. sive L. 29. C. de episcopis et clericis I. 3. epitomen exhibit Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 3. no. 29. (Voell. T. II. p. 1256.) et ex eadem Phot. Nomocan. (Voell. T. II. p. 1055.) ad quem Balsamo notat (ibid. p. 1056.), banc constitutionem non esse in Basilicis positam. Quomodo cum hoc Balsamonis testimonio concilias, in nostris Basilicis hanc constitutionem reperi? Brevior est epitome in Paratitlis. I. 1. (Voell. p. 1242.).

Ad cap. 10. tit. I. lib. I. Basil. nota, epitomen L. 26. C. de episcopis et clericis I. 3. exhiberi in Coll. const.

eccl. Lib. I. tit. 3. no. 26. (Voell. T. II. p. 1256. et in Paratitlis I. 2. (Voell. ibid. p. 1250.).

Cap. 11. tit. I. lib. I. Basil. sive L. I. C. nemini licere signum salvatoris I. 8. brevius exhibetur in Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 8. (Voell. T. II. p. 1293.) et apud Blastarem in Syntagm. Can. alphabet. lit. Σ. cap. 3. (in Beveregii Synod. T. II. P. II. p. 228.).

Cap. 12. tit. I. lib. I. Basil. sive L. 2. C. de paganis I. 11. brevius exhibetur in Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 11. no. 2. (Voell. T. II. p. 1297.) et ex eadem apud Phot. Nomocan. tit. IX. cap. 25. (Voell. ibid. p. 982.). A textu Basilicorum, qui in nostra editione exhibetur, differt is, quem exhibet Balsamo ad Photii I. 1. (Voell. ibid. p. 983.) ubi haec leguntur: μηδεὶς ἡμας καὶ ἡγαῖα καθοδῶν ξητείω τὰ μέλλοντα, τὴν ἐπῆς σταυρώσεως πιμωσίαν ἀγνωτῶν. Etiam numerus capitinis apud Balsamonem a nostro differt. Balsamo enim const. 2. tit. 11. lib. I. Codicis dicit esse cap. 7. tit. I. lib. I. Basilicorum.

Cap. 13. et 14. tit. I. lib. I. Basil. sive L. 3. et 4. C. de paganis I. 11. brevius exhibentur in Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 11. no. 3. et 4. (Voell. T. II. p. 1297.).

Cap. 15. tit. I. lib. I. Basil. sive L. 5. C. eod. brevius exhibetur in Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 11. no. 5. (Voell. T. II. p. 1297.) et in Paratitlis I. 2. (Voell. T. II. p. 1251.).

Cap. 16. tit. I. lib. I. Basil. sive L. 6. C. eod. brevius exhibetur in Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 11. no. 6. (Voell. I. 1. p. 1297.) et in Paratitlis I. 9. (Voell. ibid. p. 1296.).

Cap. 17. tit. I. lib. I. Basil. sive L. 7. C. eod. brevius exhibetur in Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 11. no. 7. (Voell. T. II. p. 1297. sq.). Videtur epitome eius exhiberi etiam ab Harm. Promt. lib. VI. tit. II. §. 6. e Prochiri tit. XXXIX. §. 30. edit. Zachariaei. Nota in Coll. const. eccl. sermonem esse de capitali poena (εἰπεὶ δημιύεται καὶ περιλαχτεῖται), in Prochiro et apud Harm. de ultimo supplicio (εοχάτη τιμωρίῃ ἐποβάλλεται).

Cap. 18. tit. I. lib. I. Basil. sive L. 8. C. eod. exhibetur in Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 11. no. 8. (Voell. T. II. p. 1298.). Plura ibi leguntur, quam in editione Fabrotiana.

Ad cap. 20. tit. I. lib. I. Basil. nota, brevissimam L. 10. pr. C. eod. epitomen legi in Blastaris Syntagm. canon. alphabet. lit. Α. cap. 1. (in Beveregii Synod. T. II. P. II. p. 7.).

Differt a cap. 21. tit. I. lib. I. Basil. sive L. 10. C. de episcopis audientia I. 4. epitome, quam exhibent Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 4. no. 10. (Voell. T. II. p. 1274.) et ex ea tam Photius Nomocan. tit. IX. cap. 25. et tit. XII. cap. 3. (Voell. T. II. p. 980. et 1065.) quam Blastares in Syntagm. canou alphabet. lit. Β. cap. II. (in Beveregii Synod. T. II. P. II. p. 58.). Brevissima est epitome in Paratitlis I. 3. (Voell. T. II. p. 1267.). Ceterum Balsamo ad Phot. I. 1. (Voell. T. II. p. 981. et 1067.) notat, L. 10. C. I. 4. esse cap. 17. tit. I. lib. I. Basilicorum, et habere, quemadmodum in textu (scilicet Nomocanis) scriptum sit.

Capitis 22. tit. I. lib. I. Basil. sive L. 2. C. de haereticis I. 5. brevior epitome legitur in Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 5. no. 2. (Voell. T. II. p. 1284.) in Paratitlis I. 3. (Voell. T. II. p. 1268.) in Photii Nomocan. Tit. XII. cap. 2. (Voell. T. II. p. 1060. 1061.) et apud Balsamo ad Phot. (Voell. T. II. p. 1063.). Textus Basilicorum a nostro diversus ultimae partis huius capitinis inde a verbis τῇ δὲ προσηγορῃ τῶν αἰρετικῶν exhibetur in Lib. V. Responsorum in Leuctris. Iur. Gr. Rom. T. I. p. 380. ubi haec leguntur: τὸ δέ θεοποια τοῦ ἵ. περιλατον τοῦ ἵ. ιτιλον τοῦ ἵ. βιβλον τῶν βιβλικῶν, Αἰρετικός, φησίν, ἐστι καὶ τοῖς κατὰ τῶν αἰρετικῶν ὑπόκειται τέρμοις δι μηχοι τοῦ ἔκλινων τῆς δροθοδόξου πιστεως. Desumpta sunt e Coll. const. eccl. I. 1.

Cap. 23—25. tit. I. lib. I. Basil. sive L. 3—5. C. de haereticis I. 5. brevius exhibentur in Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 5. no. 3—5. (Voell. T. II. p. 1284.) et apud Balsamo ad Phot. tit. XII. cap. 2. (Voell. T. II. p. 1063.) qui dicit esse cap. 19—21. huius Basilicorum tituli et libri. Epitome L. 4. C. eod. legitur etiam apud Harm. VI. II. §. 8. et apud Blastarem Syntagm. alphab.

APPENDIX II.

lit. A. cap. 2. (in *Beveregii Synod. T. II. P. II. p. 17.*) Hic incipit verbo *Μανιχαῖος* et finit verbo *τημωρεῖσθωσαν*.

Cap. 26. tit. 1. lib. I. Basil. sive L. 6. C. eod. epitomen habet Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 5. no. 6. (*Voell. T. II. p. 1285.*). Nota, lectionem Basilicorum *Σιμονιανοὶ* confirmari auctoritate Coll. const. eccl. quae habet: *οἱ νεοτομιανοὶ* (sic) *σιμονιανοὶ* (sic) *λίγονται*. Similia Collectioni const. eccl. habet Photius Nomocan. tit. XII. cap. 3. (*Voell. T. II. p. 1065.*) ubi haec leguntur: *τὰ γραφέντα Νεοτομοὺς κατὰ τῆς ἐν Ἐφέσῳ οὐρόδου οἰκησέντων ἔχειν η̄ ἀναγνώσκειν, η̄ μεταγράψειν, ἀλλὰ κινοῦται, καὶ ἐν τῷ ληπτῷ περὶ πλοτεως οὐ δέ αὐτῶν μεριήσθαι, οὐτε δὲ αὐτὰ ἐν οἰσθόποτε ιδίῳ τόπῳ δίκεοθαι. ὁ δὲ παραβαῖνων τὸν νέοντα δημιύεται, οὐ λέγονται δὲ οἱ νεοτομιανοὶ (sic) Χριστιανοὶ, ἀλλὰ σιμονιανοὶ (sic), ὡςπερ οἱ ἀραιανοὶ, πορφυριανοὶ (sic). Ad hunc Photii locum Balsamo notat (*Voell. I. l. p. 1067.*), hanc constitutionem esse cap. 22. tit. 1. lib. I. Basil. idque similia habere.*

Cap. 27. tit. 1. lib. I. Basil. sive L. 8. C. eod. brevius exhibetur in Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 5. no. 8. (*Voell. T. II. p. 1286.*) cuius ultimam partem inde a verbis οὐδεὶς ξεστι κατὰ τῆς ἐν Χαλκηδόνι ουρόδου γράψειν paucis mutatis habet Photius Nomocan. tit. XII. cap. 3. (*Voell. T. II. p. 1066.*) ad quem Balsamo (*ibid. p. 1067.*) notat, L. 8. C. I. 5. esse cap. 23. tit. 1. lib. I. Basil. et insertam esse capiti 2. (scilicet tit. XII. Nomocanonis). Quae Balsamon addit, hoc cap. 2. legendum esse, et quae ultra illud scripta sunt (scilicet in constitutione), praetermittenda esse, quippe quae nihil valeant ideo, quod in Basilicis posita non sint, spectant ad ea, quae adnotavit ad cap. 2. tit. XII. Nomocanonis (*Voell. T. II. p. 1063. sq.*), ubi ait L. 8. C. I. 5. non esse in Basilicis positam, quatenus vetat, ne monasteria ab haereticis fiant, neve haeretici ad militiam adspirent. Eam autem partem constitutionis, qua cavetur, ut Apollinariastae, et qui contra concilium Chalcedonense aliquid dicere vel docere audent, certis poenis subiiciantur, in Basilicis esse receptam, docet ipse Basilicorum locus, quem Balsamo subiicit (l. l. p. 1064.): *ιδ̄ καὶ κεφ. τοῦ α'. τιτ. τοῦ α'. βιβ. τοῦ βασιλικῶν φροντοῦ οἱ ἀπολιτικοῦται* (sic) *μηδὲ ταῖς ἀγίαις τέσσαροι ουρόδοις πειθόμενοι, καὶ δύος κατὰ τῆς ἄγιας ἐν Χαλκηδόνι ουρόδου η̄ λέγειν τι, η̄ διδάσκειν, η̄ συγχρόμματα κεντρισθαι τολμῶν, ταῖς εἰρημέναις τῇ παρούσῃ τημορεῖσθωσαν*. Ita emenda not. l. p. 19. T. I. edit. nostrae positam. Nota, textum hoc loco a Balsamone exhiberi tam ab editione Fabroti, quam a Cod. Coisl. diversum, quod confirmat conjecturam, quam Bienerus in libro: *Beyträge zur Revision des Just. Codex p. 223.* proposuit, in Codd. mss. Basilicorum diversum exhiberi textum, alterum pleniores, alterum epitomas tantum constitutionum suppeditantem, idque in prioribus potissimum Basilicorum libris. Praeterea epitoma breviores huius constitutionis leguntur in Paratithis I. l. 2. et 3. (*Voell. T. II. p. 1242. 1250. et 1268.*) et in Blastaris Synt. alphab. canonum lit. A. cap. 2. (in *Beveregii Synod. T. II. P. II. p. 17.*). In not. s. p. 19. edit. nostrae lacunam sic exple: *ἐν ταύτῃ τῇ μεριῇ πόλει*.

Cap. 28. tit. 1. lib. I. Basil. sive L. 9. C. I. 5. in Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 5. no. 9. (*Voell. T. II. p. 1286.*) sic exhibetur: *οἱ αἰρετικοὶ κατὰ τὸ νεομοριμένον οὐ θάπτονται*. Negationem autem esse delendam patet tam ex hoc Basilicorum loco, quam ex Photii Nomocan. tit. XII. cap. 2. (*Voell. T. II. p. 1062.*) qui argumentum constitutionis sic reddit: *καὶ οὐν τομέως θάπτονται*. Balsamo ad Photium (*Voell. I. l. p. 1064.*) capit. 24. tit. 1. lib. I. Basil. quod huic constitutioni respondet, textum exhibet a nostro diversum hunc: *ταῖς νεομοριμέναις αἰρετικοῖς παραβαῖσθωσαν ταραῖς*. Blastares in Synt. alphab. canonum lit. A. cap. 2. (in *Beveregii Synod. T. II. P. II. p. 17.*) haec habet: *ταῖς νομίμαις γε μὲν τοὺς αἰρετικοὺς ταραῖς παραβαῖσθωσαν συγχρόμουμεν*.

Cap. 29. tit. 1. lib. I. Basil. sive L. 11. C. eod. brevius exhibetur in Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 5. no. 11. (*Voell. T. II. p. 1286.*) Quae leguntur in Synopsis Basilicorum p. 4., apud Balsamonem ad Phot. Nomocan. tit. XII. cap. 2. (*Voell. T. II. p. 1064.*) qui dicit esse cap. 24. th. 2. huius Basil. libri et tituli, et apud Theodorum in Ecloga Basilicorum: *Ο Μανιχαῖος* (Bals. δ̄ omittit) ἐν ὑμαῖκῷ τόπῳ

διάγων ὁφθεῖς ἀποτυπεῖσθω: equidem cum Bienero in libro: Beyträge zur Revision des Just. Codex p. 120. et 232. epitomen L. 12. C. I. 5. esse arbitror, quippe quae ex Cod. Coisl. integra edita similia his habeat verbis: ἀλλὰ καὶ τοὺς εἰς λοχαῖς τιμωρίας ὑπάγεσθαι τὸν ὄπουδὴ γῆς φαινόμενος Μανιχαῖον. Cui Bieneri sententiae ut accedam, movent me praeterea reliqua, quae apud Balsamonem et Theodorum, cuius verba in not. a. p. 21. T. I. edit. huius laudavi, leguntur, et const. 12. C. I. 5. ex Cod. Coisl. editae optime convenient.

Cap. 30. tit. 1. lib. I. Basil. sive L. 12. C. I. 5. epitome exhibetur in Coll. const. eccl. lib. I. tit. 5. no. 12. (*Voell. T. II. p. 1286. sq.*) Partis tantum prioris, quae de Manichaeis capite puniendis agit, epitomen exhibit loci Synopseos et Balsamonis antea laudati et praeterea Blastares in Synt. alphab. can. lit. A. cap. 2. (in *Beveregii Synod. T. II. P. II. p. 17.*) ubi haec leguntur: *Μανιχαῖος, εἰ ἐν ὑμαῖκῷ τόπῳ ὁφθεῖη διάγων, ἀποτυπεῖσθω*. Coniungenda cum his sunt ea, quae ex cap. 25. huius libri et tituli Basilicorum exhibet Balsamo (*Voell. T. II. p. 1064.*) his verbis: *γονέων δὲ διαφόρουν πιστεως ὄντων καὶ θρησκειας, ἐπίνουν μᾶλλον η̄ γνώμη κινεῖτων τοῦ την ὁρθόδοξον ἐπ̄ αὐτοῖς ἀναρουμένουν πιστού, καὶ ἐν τοτῷ ὁ ἀντιλέγων. μή ἐντεῦθεν δὲ ἀγνωστῶν τῆς ἀναγκαῖας αὐτοὺς στρεγεῖτο τροφῆς η̄ τῶν ἄλλων ἀναγκαῖων δικανημάτων*. ἀλλὰ καὶ προκόπια διδύνει η̄ πρό γάμου διορέαν ὁφθεῖς κατ' αὐτῶν προσβαλλόμενος πρόσφατος, μηδεμίαν ἐξέσαν οφῆς κατ' αὐτῶν προσβαλλόμενος πρόσφατος. Balsamonis locus textum Basilicorum a nostro diversum continet. Adde, quae notavi not. dd. p. 23. T. I. edit. nostrae, non recte se habere. Quod enim ibi Balsamo I. l. dicit: *τὸ δὲ τημωρεῖσθαι τοὺς ὁρθοδόξους παιδας πλημμελοῦντας κατὰ αἰρετικῶν γονέων, οὐν ἐξελήφθη εἰς τὰ βασιλικά. καὶ χώρις τῶν ταῦτα συνθεμένῳ καὶ ὑπὲρ τούτου: non spectat ad const. 12. C. eod. sed ad const. 13. C. eod. eius argumentum Photius (*Voell. T. II. p. 1062.*) tradit, uti observarunt Bienerus in libro laudato p. 232. et Witte in libro: *Die leges restitutae des Just. Cod. p. 254. not. 1. et in censura T. I. edit. Basil. nostrae (Jahrb. f. wissenschaftliche Kritik 1834. No. 90. p. 754. not. **).* Ceterum miror Balsamonem ad Phot. Nomocan. tit. XII. cap. 2. (*Voell. T. II. p. 1061.*) dicere, L. 12. C. I. 5. non esse positam in Basilicis, nisi illud intellexeris de ea constitutionis parte, qua definitur, quinam haeretici sint. Nam revera L. 12. C. I. 5. receptam esse in Basilica, docet ipse Balsamo ad Phot. tit. XII. cap. 13. (*Voell. T. II. p. 1072.*) ubi dicit, const. 12. tit. 5. lib. I. Cod. sive cap. 25. tit. 1. lib. I. Basil. insertum esse medio scholio capit. 2. praesentis tituli (scil. tit. XII. Nomocanonis). Cf. praeterea epitomas huius constitutionis repositas in Paratithis I. l. 3. et 9. (*Voell. T. II. p. 1242. 1268. et 1295.*)*

Capit. 31. tit. 1. lib. I. Basil. sive L. 15. C. I. 5. textum diversum exhibet Synopsis p. 4. quae dicit esse cap. 27. huius libri et tituli Basil. et haec habet: *Οι μανιχαῖοι (sic) παιδας μὲν ἔχοντες ὁρθοδόξους, ἐπ̄ αὐτῶν καὶ μόνον εἰς ἀδιαθέτον παραπεμπέσθαι τὴν οὐσίαν· μηδὲν ἐπίσημες τῷ τελετῶντες ἐπιποιεῖσθωσαν (in marg. additur: η̄ ἀγαπεῖσθαι τῷ ταραῖς, η̄ δωρησάσθωσαν παντελῶς) τῆς αὐτῶν οὐσίας εἰς τὸν δημόσιον περιελευσομένης λόγον.*

Ad cap. 32. tit. 1. lib. I. Basil. nota, L. 16. C. I. 5. quae huic capituli respondet, breviorem epitomen legi in Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 5. no. 16. (*Voell. T. II. p. 1288.*) ex qua Photius Nomocan. tit. XII. cap. 3. (*Voell. T. II. p. 1066.*) et Blastares in Syntagm. alphab. canon. lit. B. cap. 11. (in *Beveregii Synod. T. II. P. II. p. 59.*) ultimam partem inde a verbis δ̄ ἔχων βιβλία μανιχαῖα πaucis mutatis exhibent. Balsamo ad Phot. I. l. (*Voell. T. II. p. 1067.*) eam partem constitutionis 16. C. I. 5. quam Photius laudat, dicit esse th. ult. cap. 27. tit. 1. lib. I. Basilicorum, eiusque textum a nostro diversum hunc exhibet: *Ηρός τούτοις πάντα τὰ μανιχαῖα (sic) καιέσθωσαν βιβλία, καὶ μηδεὶς αὐτὰ τὴν οἰνδήποτε προσβαλλόμενος πρόσφατος ἔχεται, ἀρμοδίαν καὶ οἴνος ποιήσην εὐλαβούμενος. Huius constitutionis epitome legitur etiam apud Ioannem Antiochenum Nomocan. tit. 35. et apud Harm. VI. I. §. 7.*

Cap. 33. tit. 1. lib. I. Basil. sive L. 20. C. I. 5. textum a nostro diversum exhibet Balsamo ad Phot.

Nomocan. tit. XII. cap. 2. (*Voell.* T. II. p. 1064). Laudat ibi cap. 28. tit. 1. lib. I. Basil. quod huic constitutioni respondet, eiusque verba haec refert: πάντες γενικῶς οἱ αἰρετικοὶ μήτε παρασυνάξεις ἢ παραβαπτίσματα ποιεῖσθαι, μήτε τῆς προσκυνητῆς ὅλως ποιωντας τολμάτωσαν ἀπεσθανεῖν, η τοῦ τῶν ἔρωτα προνομούς, ἐφ' οὓς ἔχουσιν ἡρασηγοὺς, κεχρήσθωσαν, τὰς τῶν ἐναγιτούμενων τοῖς νόμοις ποιῶντας ὑφορώμενοι, τοῦ καρηγούντος τὸν σίκην προειρημένας τιμωρίας ὑποκειμένουν. Μοντανισταὶ λέξιστες μηδένα τῶν καλούμένων παρ' αἵτοις πιπρασκῶν ἢ ποιωντῶν, ἢ ἐπισκοπῶν, ἢ προειριέων, ἢ διακονῶν ἐντὸς ἐχέντων Κωνσταντινουπόλεως· καλύπτοσθανον δὲ ἐντὸς προγραμμένοισι τῶν ἔρωτας αὐτῆς, καὶ τὰ ἀσκῆν ονοστία ἢ τὰ ἀσεβή ουμάπονα ποιεῖν, ἢ ἀνδρόποδα ψυπορεύεσθαι διὰ τοὺς ἑποκειμένους ἐφ' ἐκσιφογιαμούς. Haec epitomen constitutionis continent, Cod. autem Coisl. integrum constitutionem. Argumentum partis constitutionis, quae de axiomatis non praebendis haereticis loquitur, refert Photius Nomocan. tit. VIII. cap. 7. (*Voell.* T. II. p. 940.) his verbis: οἱ πεντεμοὶ αἰρετικοὶ οὐ λαμβάνονται τὰ λεγόμενα δικαιοτάκια ἀπὸ τῶν δικαιοτητῶν ἢ τῶν ἐκληπτῶν, ὃς βιβλίον α'. τιτ. ε'. διατ. η'. (lege η'. pro η'.) Ad hunc Photii locum Balsamo notat: ἡ η'. (lege η'.) διατ. τοῦ ε'. τιτ. τοῦ α'. βιβλίον τοῦ καθηκοντος ἔστιν κεφ. η'. τοῦ α'. τιτ. τοῦ α'. βιβλίον τῶν βασιλικῶν, οὗτος ἔχον, ὃς ουρανοφόρη εἰς τὸ κελεύον. Epitome §. 2. 3. huius constitutionis legitur etiam apud Blasterm in Syntagm. alphab. can. lit. A. cap. 2. (in *Beveregii Synod.* T. II. P. II. p. 17.) quem locum addas his, qui a *Wittio* in libro: *die leges restitutae des Just. Cod.* p. 133. et a *Bienero* in libro: *Beyträge zur Revision des Just. Cod.* p. 124. sq. notati sunt.

Cap. 34. tit. 1. lib. I. Basil. sive L. 21. C. I. 5. legitur inde a verbo νομοθετοῦμεν in sch. g. Thaleiae ad Basil. XXI. 1. cap. 45. Fabr. T. II. p. 580. edit. nostrae T. II. p. 417. Lectionis diversitas haec est. Pro νομοθετοῦμεν scholium habet θεωτίζομεν. Inter η τῶν schol. inserit τοιντων. Vocem τοις schol. recte omittit. Pro μαρτυριας schol. habet μαρτυρίαν. Pro θάτερον schol. habet ἑκάτερον. Pro τῷ ἐν schol. habet τῷ ἐνερον. Pro η οἱ Ιουδαῖοι schol. habet καὶ οἱ Ιουδαῖοι. Pro ἐάν δικαιόμενοι φανῶσι schol. habet ἐάν δικάζωνται. Praepositionem κατὰ ante τῶν δικαιούμενῶν schol. omittit. Pro ἐκτὸς δηλαδὴ τοιντων — εἴναι ἀπηγορευμένας schol. haec habet: ἐκτὸς δηλαδὴ τῶν Μανιχαίων, ὥν καὶ οἱ Βορβονίται μέρος τυγχάνονται, ἀλλ' οὐδὲ τοῖς Ἐλλήνοις ἢ Σαμαριταῖς ουγκωρύμεν μαρτυροῦν, ἢ Μοντανισταῖς, ἢ Τασοροδογύταις, ἢ Οὐρανίαις τούτοις γάρ πάσαις νόμιμος μαρτυροῦς ἀποκλείονται καὶ ἐπέρχανται νόμιμον ἀναστορεφήν. Reliqua inde a verbis ἄλλοις δὲ αἰρετικοῖς similia sunt, his exceptis: τῶν αντε δροδόξεων schol. omittit. Pro καθὼς schol. habet καθὼς. Pro βούλμεθα εἴναι κεκλημένας schol. habet βούλμεθα κεκλημένα (lege κεκλημένας) εἴναι. Pro συγχωροῦμεν schol. habet παραγωροῦμεν. Aliter exhibetur L. 21. C. I. 5. in cap. 45. tit. 1. lib. XXI. Basil. ad quem locum conferas not. y. p. 416. T. II. edit. nostrae.

Ad cap. 35. tit. 1. lib. I. Basil. sive L. 22. C. I. 5. nota, Balsamone ad Phot. Nomocan. tit. X. cap. 8. (*Voell.* T. II. p. 1039.) dicere, L. 22. C. I. 5. repositam non esse in Basilicis. Argumentum eius Photius 1. 1. sic tradit: οὔτε ἀπὸ στρατιωτικῆς διατήκης αἰρετικὸς ἀληροῦμεν ἢ ληγάτος λαμβάνει. Suppleri ex eo potest editio Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 5. no. 22. (*Voell.* T. II. p. 1290.) in qua textus graecus desideratur.

Cap. 36. tit. 1. lib. I. Basil. sive L. 3. C. I. 6. legitur totidem verbis etiam in Lib. LX. Basil. tit. 54. cap. 22. Fabr. T. VII. p. 889. Varietas lectionis levissimi momenti est. Pro δέκα χρυσοῖς λιτρῶν in Lib. LX. legitur δέκα λιτρῶν χρυσοῦ. Pro δωρεᾶς ποιεῖσθαι lib. LX. habet δωρεᾶς ποιεῖν. Epitomen exhibit Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 6. no. 3. (*Voell.* T. II. p. 1292.) breviorem habent Paratitla I. 5. (*Voell.* T. II. p. 1291.).

Ad cap. 37. tit. 1. lib. I. Basil. nota, const. 4. C. I. 9. quae huic capitri respondet, epitomen exhiberi in Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 9. no. 4. (*Voell.* T. II. p. 1294.). Balsamo ad Phot. tit. XII. cap. 2. (*Voell.* T. II. p. 1065.) dicit, tit. 9. lib. I. Cod. esse repositum cap. 32. et sqq. tit. 1. lib. I. Basil. et constitutiones ex eo a Photio compendiōse citatas esse capita 32—43. huius Basil. libri et tituli.

Ad cap. 38. tit. 1. lib. I. Basil. nota, const. 6. C. I. 9. epitomen exhiberi in Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 9. no. 6. (*Voell.* T. II. p. 1294.) et ex ea apud Photium Nomocan. tit. XII. cap. 12. (*Voell.* T. II. p. 1071. sq.) ad quem Balsamo notat (*ibid.* p. 1073.), const. 6. tit. 9. lib. I. Cod. esse cap. 33. tit. 1. lib. I. Basilicorum, quod eadem dicat, quae Photius. Hic autem habet: ἡ δὲ σ. διατ. τοῦ θ'. τιτ. τοῦ α'. βιβλίον φησί, ὅτι Χριστιανὸς λαμβάνων Ιουδαῖον γαμεῖται, ἢ Χριστιανὴν Ιουδαῖον ἐπὶ μοιχεύει παρηγορεῖται. Breviorem epitomen habet Phot. tit. XII. cap. 3. (*Voell.* T. II. p. 1063.). Attaliata in Synopsis tit. 3. §. 3. argumentum constitutionis hoc refert: μη λαμβανεῖται Ιουδαῖος Χριστιανήν, μήτε Χριστιανὸς Ιουδαῖος. Reliqua, quae apud eum leguntur, aliena sunt a constitutione.

Epitomen L. 7. C. I. 9. quae respondet cap. 39. tit. 1. lib. I. Basil. exhibet Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 9. no. 7. (*Voell.* T. II. p. 1294.).

Cap. 40. 41. tit. 1. lib. I. Basil. sive L. 8. 9. C. I. 9. brevius exhibentur in Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 9. no. 8. 9. (*Voell.* T. II. p. 1294.). Photius Nomocan. tit. XII. cap. 2. (*Voell.* T. II. p. 1063.) argumentum utriusque constitutionis brevissime sic tradit: καὶ ὅτε ἐπὶ μόνοις χρηματικοῖς δικαιοστάς ιδίους αἰρεῖσθαι δύνανται καὶ ὅτι αὐτοὶ τὰ ίδια ἀγορανομοῦν.

Capiti 42. tit. 1. lib. I. Basil. sive L. 12. C. I. 9. similis est epitome constitutionis in Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 9. no. 12. (*Voell.* T. II. p. 1294.). Brevissime argumentum traditur in Paratitlis I. 2. et 5. (*Voell.* T. II. p. 1251. et 1291.).

Differit a cap. 43. tit. 1. lib. I. Basil. sive L. 13. C. I. 9. epitome constitutionis exhibita in Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 9. no. 13. (*Voell.* T. II. p. 1294.). Auctore Balsamone ad Photii Nomocan. tit. VII. cap. 4. (*Voell.* T. II. p. 926.) haec constitutio est cap. 38. tit. 1. lib. I. Basil. et eadem in Basilicis leguntur, quae in textu Photii, ubi haec leguntur: ἔργαται δὲ βιβλίον α'. τιτ. θ'. διατάξ. β'. (dele β'). ιγ'. ὅτι οἱ Ιουδαῖοι ἐν τῷ σαββατῷ καὶ ταῖς ἄλλαις αὐτῶν ἐργαταῖς οὔτε σωματικῶς λειτουργοῦσιν, οὔτε τι ποιοῦσιν, οὔτε διὰ δημοσίων ἐδωτικήν αὐτῶν ἐνέγκονται ἢ Χριστιανοῖς ἐνέγκονται. Habet ergo hic textum Basilicorum a nostro diversum.

Breviores epitome L. 14. et 15. C. I. 9. quae respondent cap. 44. et 45. tit. 1. lib. I. Basil. leguntur in Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 9. no. 14. 15. (*Voell.* T. II. p. 1294. sqq.).

Textum L. 16. C. I. 9. ab eo, qui in cap. 46. tit. 1. Lib. I. Basil. legitur, diversum exhibet cap. 30. tit. 54. lib. LX. Basil. Fabr. T. VII. p. 900. ubi haec leguntur: Ιουδαῖος Χριστιανὸν περιτιμοντες ἢ περιτιμηθῆνται ἐνεγκάπτοντες δημευθέντες ἐξοιτεσθωσαν. Haec transierunt in Synopsis p. 3. Initum huius textus simile est epitome constitutionis repositae in Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 9. cap. 16. (*Voell.* T. II. p. 1295.). Differit epitome, quae legitur in Paratitlis I. 10. (*Voell.* T. II. p. 1297.).

Ad cap. 47. tit. 1. lib. I. Basil. nota, partem L. 19. C. I. 9. legi etiam cap. 31. tit. 54. lib. LX. Basil. ubi haec sunt: ἐὰν Ιουδαῖος Χριστιανὸν πρὸς τὴν οἰκεῖαν θερησταῖς ἀφελνοῦσι τολμήσῃ, δημιεύεται καὶ τὴν δι' αἰματος τιμωρίαν ὑφοταται. Recepta haec sunt in Synopsis p. 3. Similia sunt, quae leguntur apud Attal. Syn. tit. 81. §. 7. Differunt autem, quae ex Prochiri tit. XXXIX. §. 32. leguntur apud Harm. VI. II. §. 3. Epitomen constitutionis reperis etiam in Coll. const. eccl. Lib. I. tit. 9. no. 18. (*Voell.* T. II. p. 1295.) cuius ultimam partem δὲ τὸν μη δύντα κ. τ. Α. recepit nonnullis mutatis Photius Nomocan. tit. IX. cap. 25. (*Voell.* T. II. p. 986.) ubi haec leguntur: Ιουδαῖος τὸν μη δύντα τῆς αὐτοῦ θερησταῖς ἀντίτις διδασκαλίᾳ μεταγαγών εἰς αὐτὴν δημιεύεται καὶ περιστρέψεται. Ad quem Photii locum Balsamo (*ibid.* p. 988.) notat, const. 18. (lege 19.) tit. 9. lib. I. Cod. esse cap. 41. tit. 1. lib. I. Basil. idque sic se habere, ut in textu Photii compendiose propositum sit, excepto eo, quod iudeus capitaliter puniatur: hoc enim non esse positum in Basilicis. Verum cum hoc in nostris Basilicis revera continetur, necesse est accipiamus, Balsamonem aliam Basilicorum editionem ante oculos habuisse.

APPENDIX II.

Cap. 48. tit. I. lib. I. Basil. sive L. I. C. I. 12. brevius exhibetur in Coll. const. eccl. Lib. I. tit. I. no. 1. (*Voell. T. II. p. 1299.*) et ex ea apud Photium Nomocan. tit. IV. cap. 7. (*Voell. T. II. p. 908.*) quo ultimo loco haec leguntur: ἡ α'. διατ. τοῦ ιψ'. τιτ. τοῦ α'. βιβλίου τοῦ καθίκους, διτ., ἐάν Τινδαῖος διὸ τὸ φυγεῖ ἔχει λημαὶ ἡ γέρεος θελήσῃ χριστιανόισι, οὐ δεῖ αὐτὸν προσδεχθῆναι, ἵνα ἀν ἀνεύθυνος φανῇ, καὶ τὸ γέρεος καταβάλλῃ (lege καταβάλῃ). Balsamo ad Photii l. 1. (*Voell. T. II. p. 908.*) notat, const. I. tit. 12. lib. I. Cod. esse cap. 44. tit. I. lib. I. Basil. idque eadem dicere, quae in textu Photii declarata sint. Differunt epitomeae constitutionis exhibitae in Blastaris Syntagm. alphab. can. lit. B. cap. 4. (in *Beveregii Synod. T. II. P. II. p. 43.*) et in Paratitl. I. 7. et 9. (*Voell. T. II. p. 1293. et 1296.*).

Capita 49. 50. 51. tit. I. lib. I. Basil. desumpta e Novella 37. fere iisdem verbis leguntur apud Balsamoneum ad Phot. Nomocan. tit. IV. cap. 13. (*Voell. T. II. p. 913. sq.*) ubi dicitur esse cap. 45. huius Basil. libri et tituli. Pro his: μήτε Τινδαῖος Χριστιανὸν ἀνδράποδον ἔχετω κ. τ. λ. Balsamo habet: Τινδαῖος Χριστιανὸν ἀνδράποδον μὴ ἔχετω, καὶ τὰ ἔξης.

Novella 131. cap. 14. sive cap. 53. tit. I. lib. I. Basil. reposita etiam est in cap. 14. tit. 3. lib. V. Basil. edit. nostrae T. I. p. 138. Apud Photium Nomocan. tit. X. cap. 8. (*Voell. T. II. p. 1038. et 1041.*) pars cap. 14. Nov. 131. legitur: ad quem Balsamo (*Voell. T. II. p. 1039. et 1043.*) notat, id repositum esse in cap. 11. tit. 3. lib. V. Basil. et priori loco dicit, them. 3. huius Basilicorum loci habere eadem, quae in textu Photii scripta sunt. Quae autem apud Photium (*Voell. T. II. p. 1038.*) legitur, similia sunt his, quae hoc Basilicorum loco exhibentur inde a verbis εὲ δὲ δρθδοξος κτῆσιν έχων, — ἐκδικεῖται. Initium autem huius Basilicorum loci usque ad verba τῆς ἀγίας κοινωνίας χρωζεσθω nonnullis mutatis legitur apud Phot. (*Voell. T. II. p. 1041.*). Epitomen a Basilicorum textu diversam exhibet Attal. tit. III. §. 4.

Ad cap. 55. tit. I. lib. I. Basil. sive Nov. 109. nota, auctore Balsamone ad Photium tit. XII. cap. 2. (*Voell. T. II. p. 1061.*) Novellam 109. esse cap. 50. tit. I. lib. I. Basil. Brevem huius Novellae epitomen Balsamo ibi exhibet, non textum Basilicorum. Epitomen cap. 1. huius Novellae reperis etiam in Blastaris Syntagm. alphab. can. lit. A. cap. 2. (in *Beveregii Synod. T. II. P. II. p. 17.*).

Adde capiti 56. tit. I. lib. I. Basil. sive Nov. 144. Balsamonem ad Photium tit. IV. cap. 7. (*Voell. T. II. p. 908.*) notare, Nov. 144. esse cap. 51. tit. I. lib. I. Basil. cumque illius argumentum breviter ibi referre. Sed idem Balsamo ad Photium tit. XI. cap. 8. (*Voell. T. II. p. 1041.*) tradit, Nov. 144. non esse in Basilicis positam, et tamen statim quaeri iubet cap. 51. tit. I. lib. I. Basil. cui, uti priori loco notavit, Nov. 144. est inserta, et dicit, hoc capite et reliquis usque ad finem tituli contineri, quae compendiose in textu Photii proposita sint. Ceterum initio huius cap. pro διαδόχους έχειν Σαμαρείταις lege διαδ. έχειν Σαμαρείταις.

Nota ad cap. 57. tit. I. lib. I. Basil. sive Nov. 146. auctore Balsamone ad Phot. tit. XII. cap. 3. (*Voell. T. II. p. 1067.*) Nov. 146. repositum esse cap. 55. tit. I. lib. I. Basil. Argumentum Novellae brevibus refert Phot. I. I. (*Voell. T. II. p. 1066. sq.*).

AD LIB. II.

Initium cap. I. tit. I. lib. II. Basil. sive L. I. D. I. 1. usque ad vocem ζον legitur in Blastaris Synt. alphab. canon. lit. N. cap. 7. (in *Beveregii Synod. T. II. P. II. p. 198.*) qui pro ζον γάρ habet ζον δὲ et vocem νόμος omittit. Pro διαιρέται δὲ εἰς δημόσιον καὶ ἰδιωτικόν Harm. I. I. §. 17. habet: ὁ νόμος διαιρέται εἰς δύο, εἰς δημόσιον καὶ ἰδιωτικόν. Differunt a reliquis, quae in cap. I. exhibentur, ea, quae habet Harm. I. I. §. 9. 10.

Ad cap. 3. tit. I. lib. II. Basil. sive L. 3. D. I. 1. notae u. adde, iam *Iensium* in Ubiore Basil. Notitia p. LIX. pro ἀποθεῖσθαι emendasse ἀπωθεῖσθαι.

Cap. 10. tit. I. lib. II. Basil. sive L. 10. D. I. 1. legitur etiam in Blastaris Syntagm. alphab. canon. lit. A. cap. 6. (in *Beveregii Synod. T. II. P. II. p. 95.*) et in Ecloga Leonis, quae dicitur, tit. I. §. 5—7. (in *Leunclavii Iure Gr. Rom. T. II. p. 83.*) Utroque loco pro ουαθηρά βούλησις καὶ διηρεψης legitur σταθηρά καὶ διηρεψης βούλησις: pro παραγγέλματα τοῦ νόμου legitur ἴδια δικαιούσης. Verba ἔτιδον μη βλάπτειν Ecl. Leonis omittit. Pro ἑκάστῳ τῷ ὕδιον ἀπονέμενοι Ecl. Leonis habet καὶ ἑκάστῳ τῷ ὕδιον ἀπονέμενοι δίκαιων. Pro οօρια δὲ νόμου utroque loco legitur οօρια δίκαιων. Inde a verbis παραγγέλματα τοῦ νόμου hoc caput exhibit etiam Harm. I. I. §. 14. qui τὰ ante ἀνθρώπινα, et καὶ ante τὸ δίκαιον omittit.

Cap. 13. et 14. tit. I. lib. II. Basil. sive L. I. 2. D. I. 3. legitur etiam in Ecloga Leonis sic dicta tit. I. §. 1. (in *Leunclavii Iur. Gr. Rom. T. II. p. 82.*) in Blastaris Syntagm. alphab. canon. lit. N. cap. 7. (in *Beveregii Synod. T. II. P. II. p. 198.*) et apud Harm. I. I. §. 13. Ecloga Leonis cum Basilicis in omnibus congruit. Blastares post ἐπιστροφὴν addit ἵπται οὐρανούμορός. Harm. incipit: νόμος ἐστιν εἰχην τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ζον, καὶ νόμος παράγεται. Post ἔνοτον Harm. addit τε. Pro ἐπιστροφὴν Harm. legit οὐρανούμορός.

Cap. 15. 16. 17. tit. I. lib. II. Basil. sive L. 3. 4. 6. D. I. 3. legitur etiam in Ecloga Leonis sic dicta tit. I. §. 2. (apud *Leuncl. I. I.*) in Blastaris Syntagm. I. I. (apud *Beveregium I. I.*) et apud Harm. I. I. §. 23. Ecloga Leonis et Blastares fere eadē exhibent, quae Basilica, nisi quod pro παραβατίνοις in cap. 17. legit παροῦσι, et cap. 17. finiunt verbis τὸ ἄπαξ ἡ δἰς. Harm. vero praepositionem ἀπὸ post νόμον, et praepositionem ἐπ ante ἐπι omittit, et pro δἰς ουαθηρῶν habet τὸ δἰς γνόμενον, quibus verbis periodum finit.

Cap. 18. tit. I. lib. II. Basil. sive L. 7. D. I. 3. reperitur etiam in Ecloga Leonis tit. I. §. 3. (apud *Leuncl. T. II. p. 83.*) in Blastaris Syntagm. I. I. (apud *Beveregium I. I.*) et apud Harm. I. I. §. 16. initio, quibus locis omnibus tamen brevius exhibetur ita, ut a *Synopsi* et a Theodooro.

Cap. 19. tit. I. lib. II. Basil. sive L. 8. D. I. 3. legitur in Ecloga Leonis tit. I. §. 4. (apud *Leuncl. I. I.*) et apud Blastarem I. I. (in *Beveregii Synod. I. I.*). Pro τοῦ καθ' ἔκστον Ecl. Leonis habet τὸν καθέκεστα, et pro τίθεται reponit διατίθεται.

Cap. 23. tit. I. lib. II. Basil. sive L. 12. D. I. 3. legitur paucis mutatis in Ecloga Leonis tit. II. §. 6. in fin. (apud *Leuncl. T. II. p. 84.*) ubi propter coniunctionem cum praecedentibus haec habentur: καὶ ἐν τῷ ὅμοιων τέμνειν (scil. δεῖ) περὶ ὃν οὐ κείται νόμος.

Cap. 24. tit. I. lib. II. Basil. sive L. 14. D. I. 3. legitur paucis mutatis in Ecloga Leonis tit. II. §. 7. (apud *Leuncl. I. I.*) in hunc modum: τὸ δὲ παρὰ πανόρας εἰσαγόμενον οὐ δεῖ λαμβάνειν παράδειγμα.

Cap. 27. tit. I. lib. II. Basil. sive L. 17. D. I. 3. legitur apud Harm. I. I. §. 15. ubi δὲ post εἰδέναι inseritur.

Cap. 30. tit. I. lib. II. Basil. sive L. 20. D. I. 3. legitur verbis transpositis ita: οὐ δινατὸν πάντων τῶν νόμων τὸν λογισμὸν ἀποδέδοντα apud Harm. I. I. §. 26. et aliis verbis in *Leunclavii Iur. Gr. Rom. T. I. p. 407.* ubi haec leguntur: οὐ δεῖ πάντων τῶν νομίμων λογισμὸν ἀπαιτεῖν.

Cap. 33. tit. I. lib. II. Basil. sive L. 23. D. I. 3. legitur totidem verbis in Ecloga Leonis tit. II. §. 9. (in *Leunclavii Iur. Gr. Rom. T. II. p. 84.*).

Cap. 35. tit. I. lib. II. Basil. sive L. 25. D. I. 3. legitur in sch. 5. recens edito ad Basil. XI. I. cap. 28. (edit. nostr. T. I. p. 614.) ubi pro ἐργατεῖσθαι legitur ἐργατεῖσθαι, et in schol. 2. ad Basil. XI. 2. cap. 47. (edit. nostr. T. I. p. 710.).

Cap. 36. et 38. tit. I. lib. II. Basil. sive L. 26. et 28. D. I. 3. verbis paululum mutatis exhibentur in Blastaris Syntagm. alphab. canon. lit. N. cap. 8. (in *Beveregii Synod. T. II. P. II. p. 198.*) ubi haec leguntur: οἱ προγενέστεροι νόμοι εἰς τοὺς μεταγενεστέρους ἀπονται· αἱ δὲ μεταγενέστεραι διατάξεις τοῦ παρόντος εἰσιν.

Argumentum cap. 39. tit. I. lib. II. Basil. sive L. 29. D. I. 3. similibus verbis traditur in sch. 26. ad Basil. XI. 2. cap. 8. (edit. nostr. T. I. p. 680.).

Cap. 40. tit. I. lib. II. Basil. sive L. 30. D. I. 3. similibus verbis exhibetur in sch. 26. ad Basil. XI. 2. cap. 8. (edit. nostr. T. I. p. 680.).

Cap. 41. tit. I. lib. II. Basil. sive L. 32. D. I. 3. legitur apud Balsamonem ad Photii tit. I. cap. 3. (Voell. T. II. p. 819.) in Ecloga Leonis tit. II. §. 10. 11. (apud Leuncl. T. II. p. 84.) in Blastaris Syntagm. alphab. canon. lit. E. cap. 4. (in Beveregii Synod. T. II. P. II. p. 113.) et apud Harm. I. I. §. 33. 34. Lectionis differentia haec est. Initium περὶ ἦγγαρος οὐ κέκαι νόμος Harm. omittit, et incipit a verbis παραφυλακτῶν δεῖ. Balsamo pro ἐλεῖται habet ἐλεῖπει. Bals. δεῖ post ἀκολουθῶν omittit. Bals. et Harm. πράγμασι omittunt. Ecl. habet ἀκολουθῶν δεῖ τοῖς παραπλήσιον ἔχοντις τῷ ζητούμενῳ, Blast. autem: τοῖς μᾶλλον πλησιάζοντις καὶ ἐσικώσι (lege τουκόσι) τῷ ζητούμενῳ. Pro δὲ μήτε ταῦτα εἰδότεται (Harm. μηδέ) Ecl. et Blast. habent ἄν δὲ μηδὲ τοῦτο γ. Pro τότε τῷ νόμιμον Bals. et Harm. habent τότε νόμιμον. Pro φιλάτεται Harm. habet παραφυλακτῶν. Pro verbis τότε τὸ νόμιμον, ὅτινι ἡ Ρόμη κέχονται, φιλάτεται δεῖ Ecl. et Blast. habent: τῶν συνεπτέρων ἄμα καὶ πλειόνων γνώμη κρατεῖται: quibus verbis Blast. periodum finit. Ecl. vero addit: συγγενὲς γάρ τοντο τῇ φύσει τοῦ νόμου. Verba κρατεῖ καὶ Bals. et Harm. omittunt. Ecl. autem et Blast. §. I. h. L. ἡ παλαιὰ συνήθια κ. τ. λ. non habent. §. 2. h. L. apud Blast. deest. Pro θέσις Harm. habet οὐρθεῖσι. Pro ἡ ἔγγαρος ἔστιν ἡ ἔγγαρος Bals. habet ἔγγαρος καὶ ἔγγαρος ἔστιν. Bals. vocem αὐτοῦ post ἀναγρέσις omittit. In verbis τοῦτο τῆς ἀχογοίας Harm. articulum τῆς omittit: Ecl. habet διὰ τῆς ἀχογοίας.

Cap. 42. tit. I. lib. II. Basil. sive L. 33. D. I. 3. legitur totidem verbis apud Balsamonem l. I. (Voell. T. II. p. 819.) qui et scholium ad hunc locum exhibet, quod Stephanus tribuit. Haec autem habet: διδάσκει δὲ ὁ Στέφανος ἐν τῷ μβ'. κεφ. διδασκαλίαν ἀριστηρήν, καὶ λίγες τὰς περὶ ἀγράφου συνηθείας ἐναντιφαρεῖται, λέγον οὕτως· ἡ χρονία συνηθεία τότε ὡς νόμος κρατεῖ, ὅτε μὴ ἔγγαρόφι διαμαζητεῖ νόμων, καὶ μὴ νόμικε τούτῳ ἐναντίον εἴραι τῷ τέλει τοῦ προλαβόντος διατάγματος (in marg. διεστον). ἐκτὸς μὲν γάρ περὶ συνηθείας κ. τ. λ. similiter, ut in scholio Enantiophanis a nobis exhibito, hac tamen lectionis differentia. Pro ἐκτοῦ Bals. habet ἐκτοῦ. Pro ἀνηρθείας Bals. legit συνηθείας (lege tamen ἀνηρθείας). Pro αἵτη Bals. habet αἵτη. Pro λίγει καὶ φρονὶ Bals. habet φρονὶ καὶ λίγει. Pro νόμον Bals. habet νόμιμον. Pro εἰ προφελεῖται νόμος Bals. habet εἰ παλαιῷ τινι νόμῳ μάχηται. Post οὐ μήν Bals. addit καὶ. Pro verbis ομηλώσαι οὖν αὐτὸν ὅν καὶ συγχάζον Bals. haec habet: ομηλώσαι οὖν τὴν τοιαντήν διδασκαλίαν ὥστας οὖσαν καὶ ἐν τοῖς δικαιοσηγοῖς ουχράζονται.

Cap. 43. tit. I. lib. II. Basil. sive L. 34. D. I. 3. legitur apud Balsamonem l. I. (Voell. T. II. p. 819.) in Ecl. Leonis Tit. II. §. 12. (apud Leuncl. T. II. p. 84.) apud Blastarem l. I. (in Beveregii Synod. l. I.) et apud Harm. I. I. §. 20. Pro χειρομέθα Ecl. habet χωμεθα. Pro τινὸς πόλεως Blast. habet τῆς πόλεως. Harm. verba τινὸς πόλεως ἡ ἐπαρχίας omittit. Pro ἀμφιβηθεῖσα Harm. habet δοκιμαθεῖσα. Verba ἐν δικαιοσηγῷ Blast. omittit et pro his reponit ἡ τοιαντή. Pro ἐβεβαιωθῆ Ecl. habet βεβαιωθῆ.

Cap. 44. tit. I. lib. II. Basil. sive L. 35. D. I. 3. legitur apud Bals. l. I. (Voell. T. II. p. 819.) in Ecl. Leonis Tit. II. §. 12. (apud Leuncl. l. I.) apud Blast. l. I. et alius verbis lit. N. cap. 7. (in Beveregii Synod. l. I. et p. 198.). Pro καὶ τὰ μαργᾶ συνηθεία Ecl. habet τὰ δὲ μαργᾶ συνηθεία Blast. διὰ καὶ τὰ μαργᾶ συνηθεία. Ecl. et Bals. pro ἐπὶ πολλοῖς ἐναντοῖς habent ἐπὶ πολλοῖς ἐναντοῖς, ut Syn. in not. II. Ad vocem φιλαρχίντα Ecl. in marg. habet βεβαιωθέντα. Pro κρατοῦσιν Blast. habet κρατεῖν εἰωθεῖν. Blastares secundo loco laudato (apud Beveregium p. 198.) sic locum exhibet: ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἔγγαρος (lege ἔγγαρος) νόμος, ἡ μαργᾶ συνηθεία ἐπὶ πολλοῖς ἐναντοῖς δοκιμαθεῖσι ἀντὶ νόμου κρατεῖ, τάξιν ἔχοντα νόμον.

Cap. 45. et 46. tit. I. lib. II. Basil. sive L. 36. 37. 38. D. I. 3. legitur totidem verbis apud Balsamonem l. I.

(Voell. T. II. p. 819.) qui tamen L. 37. et 38. D. I. 3. cap. 46. et 47. huius tit. et lib. Basil. esse dicit. Emenda et notam marginalem ad cap. 46. nostrae edit. Nam hoc caput non solum L. 37. verum etiam L. 38. D. h. t. inde a verbis καὶ δημος continet.

Cap. 47. tit. I. lib. II. Basil. sive L. 39. D. I. 3. legitur totidem verbis apud Harm. I. I. §. 37.

Cap. 48. tit. I. lib. II. Basil. sive L. 40. D. I. 3. legitur totidem verbis apud Harm. I. I. §. 12.

Cap. 50. tit. I. lib. II. Basil. sive L. I. C. quae sit longa consuetudo VIII. 52. (sic reponendum pro 53. aucto-ribus Bienero in libro: *Beyträge zur Revision des Just. Cod.* p. 65. sq. et *Wittio* in libro: *die leges restitutaes des Just. Cod.* p. 77.) legitur apud Harm. I. I. §. 35. Harm. pro ὁ εἶη habet ὁ ἀντί εἶη. Harm. habet ἐν τῇ πόλει. Post καὶ γαρ Harm. addit καὶ.

Cap. 51. tit. I. lib. II. Basil. sive L. 2. C. eod. legitur in sch. d. ad Basil. XXIII. 3. cap. I. Fabr. T. III. p. 389. Pro αὐθεντία schol. habet αὐθεντία. Pro τὸν νόμον schol. habet τὸ νόμιμον.

In cap. 52. tit. I. lib. II. Basil. sive L. 3. C. eod. adde καὶ ante δοθέντα.

Cap. 2. §. 1. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 2. §. 1. D. L. 16. legitur apud Eustath. περὶ ὕδας §. 2. in Leuncl. Iur. Gr. Rom. T. II. p. 209. in edit. Zacharidei Cap. II. §. 2. his verbis: ἐνόσησης ἡμέρας αἱ πρώται ἐπτά ἀραι μέρος μετίσην ἔστιν, οὐ μηδὲ τελευταῖα.

Ad cap. 3. pr. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 3. pr. D. eod. nota ad not. v. verba εἴκοσι μίλια κ. τ. λ. legi etiam apud Harm. I. 2. §. 46. Ad §. 1. huius cap. notae w. adde, in sch. a. (sic corrige d.) ad Basil. XLII. 1. cap. I. Fabr. T. V. p. 405. legi: ἡ τοῦ αἰχμαλώτου οὐ λέγεται αἰληρονόμη.

Cap. 7. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 7. D. eod. in Gloss. Nom. s. v. Σπόνσοι (in Ottonis Thes. Iur. T. III. p. 1804.) sic exhibetur: Σπόνσοι πάσαν ἐπερώησην καὶ σρολογίαν, omissa verbo δηλοῖ.

Cap. 8. pr. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 8. pr. D. eod. legitur in Gloss. Nom. s. v. ὀπορτέβιτ (in Ottonis Thes. T. III. p. 1771.) bis, ac primum quidem his verbis: Ὁπορτέβιτ. ζονή. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἐπεστῶτα καὶ τὸν μέλλοντα χρόνον: deinde paulo post brevius his verbis: Ὁπορτέβιτος (sic. Corrige ὀπορτέβιτ.) δηλοῖ καὶ τὸν μέλλοντα χρόνον.

Cap. 10. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 10. D. eod. brevius in Gloss. Nom. s. v. διανειστής (in Ottonis Thes. T. III. p. 1720.) exhibetur ita: Διανειστής ἔστιν ὁ ἐξ οἰασονταίτης χρεωστούμενος.

Cap. 12. pr. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 13. pr. D. eod. totidem verbis legitur in Gloss. Nom. sub lit. T. in fine (in Ottonis Thes. T. III. p. 1719.).

In fine cap. 13. §. 1. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 14. §. 1. D. h. t. ζον, quod Fabr. habet, *Iensius* in Ubi-riore Basil. Notitia p. LIX. mutavit in ζων.

Cap. 15. pr. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 17. pr. D. eod. legitur usque ad οὐσιας paucis mutatis apud Balsam. ad Phot. tit. II. cap. I. (apud Voellum T. II. p. 879.) his verbis: ἐν δὲ τοῖς δημοσίοις οὐ περιέχεται κ. τ. λ. Pro οὐ — οὐ Bals. habet, ut Fabr. οὐτε — οὐτε. Pro ζοήσεω habet cum Fabr. ζωήσεων. Pro τὰς οὐσιας habet αἱ οὐσιας. Iam Reitzius notavit in edit. Theoph. T. II. p. 968. not. 32. τὰς οὐσιας non recte se habere, idque recte monet propter praecedens περιέχεται. Sed cum Cod. Coisl. antea habeat ζονεν, accusativus retineri potest. Quam Hauboldus Man. Basil. p. 181. laudat Coll. const. eccl. Lib. II. (apud Voellum T. II. p. 1308.) ea haec habet: Τιτ. ιζ. διγ. ιζ. Οὐλπιανοῦ. Τὰ σάκρα οὐκ εἰσὶ πούθικα. λέγει δὲ ἐν τῷ ὄγητῷ, πούτι εἰσὶ τὰ πούθικα.

Cap. 16. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 18. D. eod. legitur fere iisdem verbis in Gloss. Nom. s. v. τὸ μουνάστημα (corrige τὸ μούνον τρία) et s. v. μούνον (in Ottonis Thes. T. III. p. 1765. et 1766.).

Similia cap. 22. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 24. D. eod. legitur in Gloss. Nom. s. v. κληρονόμος (in Ottonis Thes. T. III. p. 1752.) in hunc modum: Κληρονόμος εἰς διάκηπον διαδοχήν (sic) τοῦ δικαίου, ὅπερ δ

APPENDIX II.

διαθέμενος εἶχεν. Sed necessario legendum est διαδοχή, et pro πληγονόμος reponendum κληρονομία.

Cap. 23. pr. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 25. pr. D. eod. totidem verbis legitur in sch. y. ad Basil. LX. 5. cap. 18. Fabr. T. VII. p. 159. ex quo hausisse videtur Fabrotus.

Cap. 24. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 26. D. eod. legitur apud Balsam. ad Phot. tit. IV. cap. 10. (apud *Voculum T. II. p. 910.*) qui dicit esse cap. 26. huius Basil. tituli et libri. Articulum τῆς Balsamo omittit, et pro πλοπικαῖς habet κλεψυδαῖς.

In cap. 26. §. I. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 28. §. I. D. eod. pro ὁ λόγος ὁ ἔχων συμπλοκήν, quod Fabr. habet (cf. not. w.) *Lensis I. l. p. LIX.* iam emendavit ὁ λόγος ὁ μὴ ἔχων συμπλοκήν.

Cap. 28. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 30. D. h. t. pro parte exhibetur in Gloss. Nom. s. v. Σλλβα σέδονα· ἥη τεμονινή ἐν τῶν φύσιν ἡ καὶ πλάσιν (apud *Ottoneum T. III. p. 1801.*) et s. v. Νοβάλις γῆ καλεῖται ἡ σκαρεῖσα καὶ τὸ ἔναντι ἔκεινος ἀργήσασα (apud *Ottoneum T. III. p. 1767.*)

Cap. 37. pr. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 39. pr. D. eod. legitur fere iisdem verbis in Gloss. Nom. s. v. Τποημανθέν (apud *Ottoneum T. III. p. 1814.*), nisi quod in Gloss. Nom. articulus τῷ omittitur, et pro εἰώθεισα legitur εἰώθησα, ut in Syn. Eiusdem capitū §. 2. legitur in Gloss. Nom. s. v. Διαμαρτύρασθαι (apud *Ottoneum T. III. p. 1725.*) his verbis: Διαμαρτύρασθαι ἔστι τὸ παραγγεῖλαι τῷ ἀπολιμπανομένῳ, καὶ τὸ ἐπὶ μαρτύρων παραγγεῖλαι.

Cap. 39. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 41. D. eod. legitur iisdem verbis in Gloss. Nom. s. v. Όπλα (apud *Ottoneum T. III. p. 1771.*)

Cap. 41. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 43. et 44. D. eod. legitur iisdem verbis, ut in Cod. Coisl. exceptis verbis τὸν ἄνθρωπον, quae omittuntur in Gloss. Nom. s. v. Τροφὴ (apud *Ottoneum T. III. p. 1813.*). Adde notae n., locum scholiorum e Cod. Coisl. a me editorum reperiri T. I. p. 677. edit. nostrae.

Cap. 48. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 51. D. eod. legitur in Gloss. Nom. s. v. Τονέύς (apud *Ottoneum T. III. p. 1719.*) his verbis: τῇ τοῦ γονέων προσηγορίᾳ πάντες καὶ ἄρρενες καὶ θῆλαι ἀνύντες δηλοῦνται.

Cap. 49. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 52. D. eod. legitur iisdem verbis in Gloss. Nom. s. v. Ηάρων (apud *Ottoneum T. III. p. 1776.*)

Cap. 54. pr. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 57. pr. D. eod. in sch. Anonymi ad Basil. XI. I. cap. 14. e Cod. Coisl. recens edito (edit. nostrae T. I. p. 584.) et in Gloss. Nom. s. v. Μάγιστροι (apud *Ottoneum T. III. p. 1761.*) legitur his verbis: μάγιστροι λέγονται ἀπὸ μεταφράσεων τῶν ερχόντων οἱ πλέον τῶν ἄλλων προσοντῶν ὀφελοῦντες τῶν ἐπιτεργαμένων αὐτοῖς πραγμάτων, καὶ διδάσκαλοι οἰασθήσοτες ἐπιστήμης. Praeterea in Gloss. Nom. I. l. alia magistri definitio exhibetur ex hoc capite desumpta: Μάγιστροι, οἱ πλέον τῶν ἄλλων προσοντῶν ὀφελοῦντες.

Cap. 57. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 60. D. eod. usque ad vocem ἀγρῷ legitur in Gloss. Nom. s. v. Τόπος (apud *Ottoneum T. III. p. 1810.*) Lectionis differentia haec est. Pro δόλικηρον τι ἔστι Gloss. habent δόλικηρός ἦτο. Pro καὶ ὁ τόπος ἀγρὸς εἶναι Gloss. habent εἶναι ὁ τόπος ἀγρὸς; omissa voce καὶ. Pro παραδώσουμεν Gloss. habent παραδώσουμεν, ut Syn. et Fabr. Verbum εἶναι inter voces ἀγρὸς et τόπος in Gloss. omittitur. Pro προσθήσομεν Gloss. habent παραθήσομεν, ut Syn.

Cap. 60. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 63. D. eod. legitur in Gloss. Nom. s. v. Παρά (in *Ottoneum Thes. T. III. p. 1775. sq.*) Pro ὅπως οὖν Gloss. habent ὅποσον, et articulum τὸ ante verba τρόπῳ τινὶ νεμόμενον omittunt.

Cap. 63. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 66. D. eod. exhibetur in Gloss. Nom. s. v. Μέρξ (in *Ottoneum Thes. T. III. p. 1763.*) vitiose his verbis: Μέρξ φορτού ἡ πομόνα (sic. Lege φορτού ἡ προσηγορά.) τὰ κινητά (sic. Lege κινητά.) περιέχει.

Cap. 64. pr. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 67. pr. D. eod. legitur totidem verbis in Gloss. Nom. s. v. Ηερθεν (in *Ottoneum Thes. T. III. p. 1786.*)

Ad cap. 65. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 68. D. eod.

nota, locum scholiorum e Cod. Coisl. in not. h. laudatum reperiri in edit. nostr. T. I. p. 731. sch. 2.

Cap. 68. pr. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 71. pr. D. eod. legitur in sch. 3. recens edito ad Basil. XI. I. cap. 4I. (edit. nostr. T. I. p. 628.) et usque ad verbum ἀποκαθιστᾶν in Gloss. Nom. s. v. Λαζέν (in *Ottoneum Thes. T. III. p. 1759.*) Initium est: διαφέρει τὸ λαζεῖν τοῦ δέξασθαι· τὸ γάρ λαζεῖν κ. τ. λ. Pro δέξασθαι δὲ Gloss. habent τὸ δὲ δέξασθαι. Pro οὐκ habent οὐκ. Pro ἔχοι Gl. et schol. reponunt ἔχη, ut Syn. et Fabr. Pro διάτοι τοῦτο habent διάται τοῦτο. Pro μέλλει reponunt vitiose μέλλει.

Cap. 70. pr. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 73. pr. D. eod. legitur apud Harm. de V. S. §. 24. qui cum Syn. Theod. et Fabr. habet μετὰ τῶν ναρπάν.

Cap. 75. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 78. D. eod. in Gloss. Nom. s. v. Νομῆ (in *Ottoneum Thes. T. III. p. 1768.*) sic exhibetur: Νομῆ καὶ ἡ δεσποτεῖα, ὡς ἡθα τις τοὺς νομᾶς αὐτῷ λεγατεῖει (sic).

In cap. 76. §. I. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 79. §. I. D. eod. pro στριγίσθαι, quod habet Fabr. secundum not. w., legendum esse στρηγίσθαι (sic) censuit *Lensis I. l. p. LIX.* Certe scribendum erat στρεγίσθαι.

Cap. 80. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 83. D. eod. legitur in sch. c. ad Basil. XL I. cap. 3. Fabr. T. V. p. 290. his verbis: κυρίως οὐ λέγεται βόρα τὰ μᾶλλον ἐπιζήμια, ἢ ἐπινεδῆ.

Cap. 88. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 91. D. eod. legitur apud Harm. de V. S. §. 7. ex quo Fabr. hausit. Ita emenda not. u. p. 48. edit. nostrae.

Cap. 89. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 92. D. eod. in Gloss. Nom. s. v. Πρόξιμος (in *Ottoneum Thes. T. III. p. 1791.*) legitur his verbis: πρόξιμος καὶ δέ μόνος, ὡς μὴ ἔχων τὸ προλαμβάνοντα, καὶ δέ λοχατός, ὡς τὸν ἔπομενον. Initium huius Glossae usque ad vocem μόνος desumtum est ex cap. 149. h. t. sive L. 155. D. eod.

Cap. 96. pr. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 99. pr. D. eod. totidem verbis legitur in Gloss. Nom. s. v. Επώσις (in *Ottoneum Thes. T. III. p. 1719.*)

Cap. 98. pr. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 101. pr. D. eod. initium diversum exhibent Gloss. Nom. s. v. Φθορὰ (in *Ottoneum Thes. T. III. p. 1816.*) sic: τι διαφέρει ἡ φθορὰ τῆς ποικίλειας; δι τι ἡ ποικίλη, ὡς τινες δοξάζονται, εἰς τὴν γεγαμηλήν κ. τ. λ. Ceterum cf. notas k. l. pag. 49. edit. nostrae. Huius cap. §. I. legitur in Gloss. Nom. s. v. Διάσιον (in *Ottoneum Thes. T. III. p. 1725.*) Initium est: Διάσιον καὶ διαζύγιον διαφέρει διασίον μὲν κ. τ. λ. Gloss. habent ἀνδρός καὶ γαμετῆς, ut Syn. Theod. Fabr. quos laudavi in not. o. Pro τῇ μητρῇ Gloss. cum Syn. habent καὶ μητρῆς. Pro εὐήθως Gloss. habent ἀειθῶς. Partem §. 2. eiusdem capitū exhibent Gloss. Nom. s. v. Μόρθων ουντίκων (sic: cf. *Ottoneum Thes. T. III. p. 1765.*) his verbis: μόρθων τὴν πρὸς καιρὸν ἀσθένειαν δηλοῖ, ὡς βιβλ. β'. τῶν Βασιλ. τιτλ. β'. κεφ. εξ'.

Ad cap. 99. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 102. D. eod. addē, locum in not. v. laudatum scholiorum e Cod. Coisl. editorum reperiri in sch. 26. T. I. p. 680. edit. nostr. ubi eadem leguntur, quae in Basil. Fabr.

Differunt ab editis in cap. 100. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 103. D. eod. quae Gloss. Nom. habent s. v. Κεφαλὴ τιμωρία· ἡ δήμενος καὶ εἰς τὴν πενιοφορίας (in *Ottoneum Thes. T. III. p. 1752.*)

Cap. 107. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 110. D. eod. exhibetur in Gloss. Nom. s. v. Σεκονέστωρ (in *Ottoneum Thes. T. III. p. 1800.*) his verbis: Σεκονέστωρ· περιγγυητής, παρ̄ φ πολλοὶ ἐπίδικον παρατίθενται πρᾶγμα ἐπὶ δίληφ ὅρῃ.

Cap. 109. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 111. D. eod. iisdem verbis, quibus in Synopsi, omisso tamē articulo τὸ ante vocem διατάττεσθαι, exhibetur usque ad verbum κεροκένειν in Gloss. Nom. s. v. Κεροεῖ (in *Ottoneum Thes. T. III. p. 1751.*) Scribe Κεροέι.

Ex cap. 112. tit. 2. lib. II. Basil. sive L. 115. D. eod. Glossae Nom. s. v. Φούνδος (in *Ottoneum Thes. T. III. p. 1818.*) haec habent: Φούνδος ἐστι πᾶν, εἴτι δήποτε ἐπὶ τοῦ ἰδύφορου προτείνει. Reliqua, quae ibidem leguntur, a Basilicis differunt.